

Předpis: Řád pro vzdělávání činovnic a činovníků

POZOR: Toto je nová, ještě neúčinná verze

Obsah

[Preambule](#)

[Poslání a systém výchovy a vzdělávání činovníků](#)

[Kvalita skautského vzdělávání](#)

[1. Základní a úvodní ustanovení](#)

[1.1. Účel a postavení předpisu](#)

[1.2. Související předpisy](#)

[1.3. Ostatní obecná ustanovení](#)

[1.3.1. Účast nečlenů na vzdělávacích akcích](#)

[2. Kvalifikační stupně](#)

[2.1. Obecná ustanovení o kvalifikačních stupních](#)

[2.1.1. Systém kvalifikačních stupňů](#)

[2.1.2. Přiznávání kvalifikačních stupňů](#)

[2.1.3. Závady při udělování kvalifikačních stupňů](#)

[2.1.4. Zvláštní oprávnění pro ověřování kvalifikačních stupňů](#)

[2.2. Čekatelská zkouška](#)

[2.2.1. Cíl ČZ](#)

[2.2.2. Oprávnění držitele ČZ](#)

[2.2.3. Uchazeči ČZ](#)

[2.2.4. Příprava na ČZ](#)

[2.2.5. Zkušební komise ČZ](#)

[2.2.6. Obsah ČZ](#)

[2.3. Vůdcovská zkouška](#)

[2.3.1. Cíl VZ](#)

[2.3.2. Oprávnění držitele VZ](#)

[2.3.3. Uchazeči VZ](#)

[2.3.4. Příprava na VZ](#)

[2.3.5. 1.1.5. Zkušební komise pro VZ](#)

[2.3.6. Obsah VZ](#)

[2.4. Zkouška pro vedení klubu dospělých](#)

[2.4.1. Cíl ZVKD](#)

[2.4.2. Uchazeči ZVKD](#)

[2.4.3. Zkušební komise pro ZVKD a pořádání kurzu pro vedení klubů dospělých](#)

[2.4.4. Získání kvalifikace ZVKD](#)

[2.4.5. Obsah ZVKD](#)

[2.5. Činovnícké kvalifikace pro vodáckou činnost](#)

[2.5.1. Cíl kvalifikačních zkoušek pro vodáckou činnost](#)

[2.5.2. Uchazeči kvalifikačních zkoušek pro vodáckou činnost](#)

[2.5.3. Příprava na kvalifikační zkoušky pro vodáckou činnost](#)

[2.5.4. Zkušební komise pro kvalifikační zkoušky pro vodáckou činnost](#)

[2.5.5. Organizace a forma kvalifikačních zkoušek pro vodáckou činnost](#)

[2.5.6. Obsah kvalifikačních zkoušek pro vodáckou činnost](#)

[2.6. Střediskové minimum](#)

[2.6.1. Cíl SM](#)

[2.6.2. Oprávnění držitele SM](#)

[2.6.3. Uchazeči SM](#)

[2.6.4. Obsah a získání kvalifikace SM](#)

[2.7. Odborné činovnícké kvalifikace](#)

[2.7.1. Cíl OČK](#)

[2.7.2. Oprávnění držitele OČK](#)

[2.7.3. Uchazeči OČK](#)

[2.7.4. Udělování OČK](#)

[2.7.5. Garanti OČK](#)

[2.8. Instruktorská kvalifikace](#)

[2.8.1. Cíl IK](#)

[2.8.2. Oprávnění držitele IK](#)

[2.8.3. Uchazeči IK](#)

[2.8.4. Obsah IK](#)

[2.8.5. Forma ověřování IK](#)

[3. Lesní školy a kurzy](#)

[3.1. Obecná ustanovení o lesních školách a kurzech](#)

[3.1.1. Poslání lesních škol a kurzů](#)

[3.1.2. Účastníci lesních škol a kurzů](#)

[3.1.3. Formy lesních škol a kurzů](#)

[3.1.4. Organizace lesních škol a kurzů](#)

[3.1.5. Organizátoři lesních škol a kurzů](#)

[3.1.6. Kruhy lesních škol a kurzů](#)

[3.1.7. Metody lesních škol a kurzů](#)

[3.1.8. Dokumentace lesních škol a kurzů](#)

[3.2. Lesní kurzy](#)

[3.2.1. Poslání a cíle LK](#)

[3.2.2. Účastníci LK](#)

[3.2.3. Instruktoři LK](#)

[3.2.4. Obsah LK](#)

[3.2.5. Forma LK](#)

[3.3. Čekatelské lesní kurzy](#)

[3.3.1. Poslání a cíle ČLK](#)

[3.3.2. Účastníci ČLK](#)

[3.3.3. Instruktoři ČLK](#)

[3.3.4. Obsah ČLK](#)

[3.3.5. Forma ČLK](#)

[3.4. Vůdcovské lesní kurzy](#)

[3.4.1. Poslání a cíle VLK](#)

[3.4.2. Účastníci VLK](#)

[3.4.3. Instruktoři VLK](#)

[3.4.4. Obsah VLK](#)

[3.4.5. Forma VLK](#)

[3.5. Lesní školy](#)

[3.5.1. Poslání a cíle LŠ](#)

[3.5.2. Účastníci LŠ](#)

[3.5.3. Instruktoři LŠ](#)

[3.5.4. Obsah LŠ](#)

[3.5.5. Forma LŠ](#)

[3.6. Instruktorové lesní školy](#)

[3.6.1. Poslání a cíle ILŠ](#)

[3.6.2. Účastníci ILŠ](#)

[3.6.3. Instruktoři ILŠ](#)

[3.6.4. Obsah ILŠ](#)

[3.6.5. Forma ILŠ](#)

[4. Nelesní kurzy](#)

[4.1. Obecná ustanovení o kurzech](#)

[4.1.1. Instruktorový sbor](#)

[4.1.2. Další organizátoři kurzu](#)

[4.2. Čekatelské kurzy](#)

[4.2.1. Účastníci ČK](#)

[4.2.2. Instruktoři ČK](#)

[4.3. Vůdcovské kurzy](#)

[4.3.1. Účastníci VK](#)

[4.3.2. Instruktoři VK](#)

[4.4. Kurzy střediskového minima](#)

[4.5. Instruktorová škola](#)

[4.5.1. Účastníci IŠ](#)

[4.5.2. Instruktoři IŠ](#)

4.6. Kurz instruktorských kompetencí

4.6.1. Účastníci KIK

4.6.2. Instruktoři KIK

4.7. Kurzy vodáckých kvalifikací

4.8. Kurz pro vedení klubu dospělých

4.9. Roverské a další kurzy

5. Samostatné zkoušky bez kurzu

5.1. Čekatelské zkoušky bez kurzu

5.1.1. Účastníci

5.1.2. Zkušební komise

5.2. Vůdcovské zkoušky bez kurzu

5.2.1. Účastníci

5.2.2. Zkušební komise

6. Další akce vzdělávání činovníků

6.1. Obecná ustanovení o dalších vzdělávacích akcích

6.2. Označování dalších vzdělávacích akcí

7. Řízení kvality

7.1. Řízení kvality vzdělávacích akcí

7.1.1. Nástroje řízení kvality

7.1.2. Projekty a závěrečné zprávy vzdělávacích akcí

7.1.3. Informace o vzdělávacích akcích

7.1.4. Hodnocení kvality kurzů

7.1.5. Návštěvy na vzdělávacích akcích

7.1.6. Příručky a materiály

7.1.7. Mimořádná opatření v řízení kvality

8. Ostatní ustanovení

8.1. Orgány vzdělávání činovníků

8.1.1. Orgány vzdělávání činovníků

8.1.2. Odbor pro vzdělávání

8.1.3. Ústřední lesní škola

8.2. Symbolika a vnější označení

8.2.1. Označení absolventů

8.2.2. Označení vůdců a instruktorů

8.2.3. Dočasná označení

8.3. Vzdělávací akce v experimentální a pilotní podobě

8.4. Výklad a výjimky

8.5. Odvolání proti rozhodnutím

9. Závěrečná a přechodná ustanovení

Příloha – Skautský kompetenční model

Preambule

Výchova a vzdělávání činovnic a činovníků Junáka – českého skauta patří ke stěžejním úkolům nás všech. Je to nejenom otázka rozhodující pro budoucí vývoj hnutí, pro které je příprava vychovatelů základním předpokladem; je to i závazek organizace vůči každému jednomu členu, který na sebe přijal břímě činovnické služby.

Řád pokrývá pouze určitou část procesu výchovy a sebevýchovy skautských činovníků – zakotvuje systém a organizaci vzdělávacích akcí a kvalifikačních stupňů, které představují určité milníky na činovnické stezce. Je jedním z nástrojů skautské výchovy a vzdělání u dospívajících i dospělých. Vnímá vzdělávání jako celoživotní proces, vychází ze současného stavu i potřeb hnutí, a je dále rozvíjen skrze vnitřní předpisy, metodické materiály aj.

Výchovou činovníka rozumíme nejen jeho odborné vzdělávání, ale i všestrannou kultivaci jeho osobnosti, která začíná mnohem dříve, a je přirozeným pokračováním výchovy a sebevýchovy skauta – tak jak skautskou výchovu zakotvily tradice, zkušenost a základní dokumenty našeho hnutí. Směřuje k ideálu skauta, tedy člověka, který přijal za své životní krédo pokorné hledání smyslu svého bytí ve vytrvalé službě nejvyšší Pravdě a Lásce. Člověka, který ví, že skautská cesta není snadná, a přesto po ní jde vytrvale – nikoliv jako osamělý poutník, ale posilován bratrstvím s ostatními skauty i přátelstvím se všemi lidmi dobré vůle. Člověka, který žije v souladu se třemi principy skautingu a naplňuje skautský slib. Člověka, který je vzorem v pokorné a nezištné službě druhým, své vlasti, celé zemi i nejvyšší Pravdě a Lásce.

Poslání a systém výchovy a vzdělávání činovníků

Organizace má pro každého svého dospělého či dospívajícího člena nabídnout smysluplnou službu odpovídající jeho věku, osobnosti, schopnostem a možnostem a zajistit mu při jeho práci všestrannou podporu, odpovídající přípravu a vzdělání. Posláním výchovy a vzdělávání činovníků je pomáhat členům rozvíjet jejich přirozené schopnosti a dovednosti tak, aby mohli co nejlépe sloužit skautskému hnutí. Systém výchovy a vzdělávání činovníků jim má nabízet nejen přípravu na činovnickou funkci, ale i uspokojení a celkový osobní rozvoj. Dovést je k tomu, aby byli schopni úspěšně se zhostit funkce jim svěřené; cítili spoluodpovědnost za celé hnutí; chtěli a uměli komunikovat v rámci hnutí i mimo něj a všestranně rozvíjeli svou osobnost.

Od takto vnímaného poslání výchovy činovníků odvíjíme každou jednotlivou akci i celý systém, který má poskytnout činovníkům na všech úrovních potřebné vzdělání, které je kvalitní, efektivní a přitažlivé. Tento systém se skládá z:

- Kvalifikačních stupňů, které zpravidla reprezentuje nějaká zkouška, a pomocí nichž jsou popsány kvalifikační požadavky pro výkon jednotlivých činovnických

funkcí.

- Výchovných a vzdělávacích akcí, jakými jsou lesní školy, lesní kurzy, vůdcovské a čekatelské kurzy, nejrůznější semináře apod.
- Všech skautských orgánů a jednotek, které nesou odpovědnost za celý systém výchovy a vzdělávání činovníků.

Kvalita skautského vzdělávání

Skautské vzdělávání je komplexní celek s řadou důsledků pro celou organizaci. Podobně je i samo vzdělávání ovlivňováno řadou vlivů. Na jeho kvalitě se podílí mnoho faktorů, z nichž některé lze řídit jen omezeně. Přesto se o řízení a podporu kvality máme snažit. Ne vše je ale věcí nastavení systému. Pro kvalitu vzdělávání je významné mj. zapojení inspirativních osobností, jejich osobní a osobitý vklad – nejen do vzdělávacích aktivit, ale celkově do mezilidských vztahů. Kvalita vzdělávání je propojena s tím, co se odehrává mezi řádky řádu pro vzdělávání a mezi tabulkami kompetenčních profilů. Je propojena s upřímným společenstvím, společným hledáním, s bytostně prožívaným skautstvím. Zdaleka nestojí jen na předávání informací.

Nepochybně máme podporovat vliv této hluboké lidské dimenze na kvalitu všech forem skautského vzdělávání. Na kvalitě se nepodílí jen množství osvojených schopností, dovedností a postojů, ale i motivace, sociální kontakty atd. Vedle této nenahraditelné dimenze má vliv na kvalitu také systémové nastavení.

1. Základní a úvodní ustanovení

1.1. Účel a postavení předpisu

(1) Řád upravuje pravidla pro výchovu a vzdělávání činovnic a činovníků v Junáku – českém skautu. Pokud není uvedeno jinak, ustanovení tohoto řádu se týkají pouze členů naší organizace.

(2) Řád zakotvuje následující kvalifikační stupně:

- a. čekatelská zkouška (dále ČZ),
- b. vůdcovská zkouška (dále VZ),
- c. střediskové minimum (dále SM),
- d. zkouška vodní turistiky (dále ZVT),
- e. kapitánská zkouška (dále KZ),
- f. zkouška pro vedení klubů dospělých (dále ZVKD),
- g. odborná činovnická kvalifikace (dále OČK) a
- h. instruktorská kvalifikace (dále IK).

(3) Řád stanovuje organizaci a obsah následujících výchovných a vzdělávacích akcí:

- a. lesní kurzy (dále LK),
- b. čekatelské lesní kurzy (dále ČLK),
- c. čekatelské kurzy (dále ČK),
- d. vůdcovské lesní kurzy (dále VLK),
- e. vůdcovské kurzy (dále VK),
- f. kurzy střediskového minima (dále KSM),
- g. lesní školy s různým zaměřením (dále LŠ),
- h. instruktorské lesní školy (dále ILŠ),
- i. instruktorské školy (dále IŠ),
- j. kurzy instruktorských kompetencí (dále KIK),
- k. samostatné kvalifikační zkoušky a
- l. další vzdělávací akce.

(4) Řád stanovuje pravomoci a vzájemné vazby mezi orgány a jednotkami, které do výchovy a vzdělávání činovníků vstupují.

(5) Řád stanovuje i organizační záležitosti, které s výchovou a vzděláváním činovníků bezprostředně souvisejí. Podrobnosti dále upravují směrnice VRJ.

(6) Je-li v řádu uvedeno, že něco náleží do pravomoci VRJ, může tuto věc (v souladu s čl. 127 Stanov) řešit i přímo příslušný zpravodaj VRJ do jehož kompetencí toto náleží.

(7) Uvádí-li se v řádu, že něco náleží do pravomoci příslušné organizační jednotky (dále OJ), pak tuto řeší vedoucí dané OJ (či jeho zástupce), případně zpravodaj OJ, do jehož kompetencí problematika náleží.

1.2. Související předpisy

(8) S Řádem pro vzdělávání činovnic a činovníků (dále ŘVČČJ) souvisí zejména:

- a. [Stanovy](#),
- b. [Organizační řád](#),
- c. [Krojový řád](#) a
- d. [směrnice VRJ](#) vydané v souvislosti s tímto řádem.

1.3. Ostatní obecná ustanovení

(9) Není-li v řádu či navazujících směrnících VRJ upřesněno jinak, je skautské vzdělávání ve smyslu tohoto řádu otevřeno osobám, které dovrší nejméně 15 let v roce, kdy se účastní vzdělávací akce.

(10) Veškeré činovnícké zkoušky jsou pro činovníky veřejné, tj. každý činovník se zkoušek může zúčastnit jako host bez práva jakkoliv zasahovat do jejich průběhu

a hodnocení.

(11) Evidence vzdělávacích akcí a jejich náležitostí, získaných kvalifikací a vydaných dekretů se vede v informačním systému skautIS (<https://is.skaut.cz> ↗; dále jen skautIS).

1.3.1. Účast nečlenů na vzdělávacích akcích

(12) Účastníky vzdělávacích akcí mohou být i nečlenové (členové jiných skautských organizací v ČR, zahraniční skauti, členové jiných spolků apod.), vždy však musí být nadpoloviční většina účastníků akce členy organizace.

(13) Konkrétní podmínky pro účast nečlenů stanoví směrnice VRJ. Jejich účast však vždy podléhá souhlasu vůdce akce, který zvaží možnosti vzdělávací akce, její dramaturgii a záměr a konkrétní technické a organizační podmínky. Vůdce akce také stanoví, do jaké míry a jakým způsobem se na ně vztahují kvalifikační podmínky pro účast (např. povinnost získat VZ před LŠ).

(14) Plánovanou účast nečlenů na vzdělávací akci je vůdce akce povinen předem oznámit VRJ (zpravidla vyjádřením takového záměru v projektu akce).

2. Kvalifikační stupně

2.1. Obecná ustanovení o kvalifikačních stupních

2.1.1. Systém kvalifikačních stupňů

(15) Systém kvalifikačních stupňů vytváří soubor standardů pro výchovnou i jinou činnostnou práci. Vychází z odpovědnosti, kterou má organizace vůči členům, rodičům i celé společnosti za bezpečnost a kvalitu výchovy mladých lidí.

(16) Výchova a vzdělávání činovníků směřují k rozvoji kompetencí, které činovníci potřebují pro svou činnost v organizaci. Kvalifikační vzdělávací akce připravující činovníky na získání některého z níže uvedených kvalifikačních stupňů rozvíjí zejména kompetence Skauting, Rozvoj druhých, Komunikace, Plánování a organizování, Práce v týmu a vedení, Prevence a zvládání krizových situací a Sebereflexe a seberozvoj. Tyto kompetence jsou podrobně popsány ve Skautském kompetenčním modelu, který je přílohou tohoto řádu.

(17) Systém kvalifikačních stupňů má v maximální možné míře zaručit, aby:

- a. každý uchazeč o práci s dětmi a mládeží byl pečlivě pro tuto roli připraven a prokázal hodnověrným a srozumitelným způsobem své znalosti, dovednosti a osobnostní předpoklady;

- b. přípravu a ověřování schopnosti vychovatelů prováděli činovníci, kteří jsou k takové činnosti odborně a osobnostně způsobilí;
- c. celá činnost organizace byla řízena a spravována činovníky, kteří budou schopni zajistit náležitě zázemí pro výchovnou práci.

(18) Systém kvalifikačních stupňů se skládá z:

- a. kvalifikačních stupňů určených pro vychovatele dětí a mládeže, kterými jsou čekatelská zkouška (ČZ) a vůdcovská zkouška (VZ);
- b. kvalifikačních stupňů určených pro činovníky zajišťující organizační a hospodářské zázemí výchovné práce, což je střediskové minimum (SM).
- c. kvalifikačních stupňů pro činovníky zajišťující vodácké aktivity, kterými jsou zkouška vodní turistiky (dále ZVT) a kapitánská zkouška (dále KZ);
- d. kvalifikačního stupně určeného pro vedení oddílů s členy Kmene dospělých, kterým je zkouška pro vedení klubu dospělých (dále ZVKD);
- e. kvalifikačních stupňů určených pro ty, kteří působí ve výchově a vzdělávání činovníků. Těmito stupni jsou odborné činovnické kvalifikace (OČK) a instruktorská kvalifikace (IK).

2.1.2. Přiznávání kvalifikačních stupňů

(19) Tato kapitola upravuje obecné náležitosti přiznávání všech kvalifikačních stupňů. Konkrétní upřesňující podmínky jsou stanoveny u jednotlivých kvalifikačních stupňů.

(20) Uchazeči o kvalifikační stupeň jsou povinni se k jeho složení přihlásit (zpravidla elektronicky prostřednictvím skautISu). Součástí přihlášky je i doložení vstupních podmínek, které řád pro jednotlivé stupně stanoví. Náležitosti přihlášky stanoví VRJ. Výjimečně a se souhlasem předsedy zkušební komise může uchazeč doložit splnění některých podmínek později, vždy však před ukončením zkoušky. O přijetí uchazeče ke zkoušce rozhoduje předseda zkušební komise.

(21) Podmínky pro přiznání kvalifikačních stupňů stanoví tento řád úplně. Zkušební komise, pořadatelé ani jiné orgány nesmí stanovit pro uchazeče další podmínky pro přiznání kvalifikačního stupně. Tím není dotčeno právo stanovit a ověřit další podmínky pro přijetí či absolvenci vzdělávací akce (takové podmínky musí být uchazečům včas zveřejněny, zpravidla ještě před přihlášením na akci).

(22) Předseda zkušební komise může požádat OJ, ve které je uchazeč členem, o vyjádření k osobě uchazeče. OJ má povinnost k tomu poskytnout součinnost. Informace získané od OJ může komise využít při rozhodování o udělení kvalifikace.

(23) O získání kvalifikačních stupňů se mohou ucházet i osoby, které nejsou členy.

2.1.2.1. Způsob prokazování kvalifikace

(24) Uchazeč o získání kvalifikačního stupně musí hodnověrně prokázat dostatečnou úroveň kompetencí (tj. stanovených znalostí, dovedností, schopností, postojů a dalších charakteristik) potřebných pro působení na pozicích souvisejících s příslušným kvalifikačním stupněm, což je souhrnně označováno jako zkouška. Ta může být v rámci organizace vzdělávací akce a ověřování rozdělena na dílčí části zkoušky.

(25) Obsah zkoušek směřuje vždy k ověření dostatečné úrovně kompetencí popsaných ve Skautském kompetenčním modelu. Závazný obsah zkoušek stanoví přílohy tohoto řádu nebo příslušné směrnice VRJ jako kritéria v podobě znalostí, schopností, dovedností a postojů. Některé kvalifikační stupně nebo jejich části mohou být přiznány na základě profesní nebo jinak získané kvalifikace.

(26) Zkouška se skládá před činovníkem, který je odborně i pedagogicky způsobilý k tomu, aby úroveň připravenosti uchazeče dokázal posoudit. Forma zkoušky se přitom podřizuje:

- a. obsahu a cíli zkoušky,
- b. možnostem zkoušejícího i zkoušeného a
- c. ostatním okolnostem.

(27) Vždy musí být zvolena taková forma zkoušky, aby zkoušený mohl dostatečně prokázat, že splňuje dané požadavky.

(28) Formy zkoušky mohou být přímé i nepřímé, například:

- a. ústní pohovor,
- b. písemný test,
- c. řešení modelové situace (teoreticky i prakticky),
- d. písemná práce,
- e. samostatné vystoupení k danému tématu,
- f. publikační činnost uchazeče,
- g. praktické vykonávání činnosti, ke které je prokazovaná kvalifikace třeba.

2.1.2.2. Zkušební komise a její ustavení

(29) Ověřování splnění podmínek pro získání kvalifikace odpovídající danému kvalifikačnímu stupni provádějí zkušební komise. Zpravidla každý člen zkušební komise garantuje jednu nebo více částí příslušné zkoušky – je v dané části zkoušky zkoušejícím. Zkoušející je osobně odpovědný za hodnocení uchazeče v příslušné části zkoušky.

(30) Členové zkušební komise musí být pedagogicky i odborně způsobilí, což prokazují získanou kvalifikací – OČK, IK nebo zvláštním oprávněním. Konkrétní požadavky na kvalifikaci zkoušejících stanovují příslušné kapitoly tohoto řádu.

(31) Není-li v tomto řádu uvedeno jinak, může být členem zkušební komise jen člen organizace.

(32) Složení zkušební komise včetně jejího předsedy schvaluje Výkonná rada (prostřednictvím skautISu).

2.1.2.3. Předseda zkušební komise

(33) Předsedu zkušební komise jmenuje pořadatel pro danou vzdělávací akci. V mimořádné situaci může být předseda odvolán, a to buď pořadatelem zkoušek, nebo výjimečně rozhodnutím VRJ.

(34) Předseda zkušební komise jmenuje všechny členy zkušební komise. Předseda osobně odpovídá za to, že všichni členové zkušební komise jsou pro působení v komisi způsobilí a mají požadovanou kvalifikaci.

(35) Předseda zodpovídá za řádný průběh zkoušek, v souladu s tímto řádem a příslušnými směrnicemi. Řídí celkový průběh zkoušek a po dohodě s jednotlivými zkoušejícími určuje formu zkoušky v jednotlivých oblastech.

(36) Nejmenuje-li předseda tajemníka zkušební komise, který pořizuje dokumentaci a zajišťuje administrativní práce při zkouškách, zajišťuje tuto agendu sám předseda.

(37) Výkon funkce předsedy, člena či tajemníka zkušební komise se považuje za výkon činovnícké funkce.

2.1.2.4. Pořadatel zkoušek

(38) Pořadatelem zkoušek a všech vzdělávacích akcí je vždy OJ nebo přímo hlavní spolek.

(39) Pořadatel zkoušek jmenuje a odvolává předsedu zkušební komise a zodpovídá za to, že předseda splňuje stanovené kvalifikační požadavky.

(40) Pořadatel zkoušek zodpovídá za organizační a hospodářské zajištění zkoušek a za řádné vedení účetní evidence. Existuje-li klíčová dokumentace zkoušek nad rámec údajů evidovaných ve skautISu, archivuje tuto dokumentaci pořadatel.

(41) Zkouška může být pořádána jako samostatná vzdělávací akce nebo jako součást kurzu. Pořadatelem zkoušek je v případě kurzu pořadatel této vzdělávací akce a jeho

pravomoci ve vztahu ke zkouškám vykonává vůdce kurzu. Vůdce kurzu má právo rozhodnout, zda bude zkouška určena jen pro účastníky kurzu nebo i pro další zájemce.

2.1.2.5. Organizace zkoušek

(42) S dostatečným předstihem – nejpozději však při zahájení zkoušek – předseda uchazeče seznámí:

- a. s vlastním průběhem zkoušek,
- b. s podstatnými ustanoveními tohoto řádu relevantními pro danou kvalifikaci.

(43) Jednotlivé části zkoušky mohou uchazeči skládat postupně v termínech vyhlášených zkušební komisí, celou zkoušku však musí uchazeč vykonat u jedné komise. Průběžně skládané části dané kvalifikace uchazeče k ničemu neopravňují.

2.1.2.6. Hodnocení zkoušek

(44) Každá část zkoušky je hodnocena zvlášť příslušným zkoušejícím. Zkoušející přitom sdělí uchazeči, do jaké míry požadavkům zkoušky vyhověl. Použije k tomu zpravidla slovní hodnocení.

(45) Předseda i ostatní členové komise sdělí každému uchazeči hodnocení jeho zkoušky v jednotlivých částech i celkově. Celkový výsledek zkoušky je vyhodnocen jednou ze dvou variant: Prospěl / Neprospěl.

(46) Neprospěl uchazeč, který nesplní některou z částí zkoušky.

(47) Výjimečně může být celkové hodnocení zkoušky Neprospěl i v případě, že účastník splní všechny části zkoušky. Takové hodnocení může zkušební komise udělit, pokud účastník i přes splnění dílčích požadavků není v danou chvíli způsobilý vykonávat funkci, ke které ho daná kvalifikace opravňuje. Na tomto hodnocení se musí shodnout většina členů komise, která své rozhodnutí uchazeči o zkoušku zdůvodní.

(48) Uchazeč, který Neprospěl (ve smyslu čl. (45) **Neúčinné**), může zkoušku opakovat nejpozději do 18 měsíců od termínu zkoušky, a to u stejné komise. Pokud komise během tohoto období ukončí svůj mandát, může uchazeč opakovat zkoušku u jiné komise zřízené stejným pořadatelem, nebo u jiné komise, u které mu to VRJ umožní. Opakuje všechny části zkoušky, ve kterých neuspěl. Neopraví-li příslušné části zkoušky ve stanoveném termínu, musí – chce-li získat příslušnou kvalifikaci – skládat celou zkoušku znovu.

(49) Komise je povinna umožnit každému uchazeči vykonat aspoň jednu opravnou zkoušku v každé části zkoušky, ve které neprospěl. Komise může vypsát opravné zkoušky určené pouze pro uchazeče, kteří v řádném termínu neprospěli. Komise není povinna umožnit opravu v případě, že uchazeč neprospěl z důvodů uvedených v čl. (47).
Neúčinné.

(50) Vyhlašování výsledků zkoušek a předání dokladů o jejich absolvování se zpravidla děje slavnostním způsobem v souladu se skautskými i místními zvyklostmi dle pokynů předsedy zkušební komise. Pokud se uchazeč nezúčastní slavnostního vyhlášení výsledků, jsou mu doklady o absolvenci předány jiným způsobem.

2.1.2.7. Dekrety a další doklady o získané kvalifikaci

(51) Evidence získaných kvalifikací se vede ve skautISu.

(52) Úspěšní uchazeči o kvalifikaci obdrží jako doklad o získané kvalifikaci dekret, který se eviduje ve skautISu.

(53) Čekatelské dekrety vydávají pořadatelé zkoušek, ostatní dekrety vydává VRJ (nebo orgány jí delegované) na základě žádosti zaslané předsedou zkušební komise, jejíž náležitosti stanoví směrnice VRJ. Uchazeči obdrží dekret co nejdříve po vykonání zkoušky, nejpozději však do 3 měsíců.

2.1.2.8. Oznámení o konání zkoušek a dokumentace

(54) Předseda zkušební komise je povinen oznámit uchazečům s dostatečným předstihem:

- a. vstupní podmínky a podmínky absolvence,
- b. termín a místo konání zkoušek a
- c. pokyny k organizaci zkoušek.

(55) Termín a místo konání zkoušek oznamuje předseda zkušební komise zadáním příslušných údajů do skautISu. Tím je zajištěno také informování pořadatele zkoušek a Výkonné rady.

(56) Základní dokumentace zkoušek je vedena ve skautISu a obsahuje:

- a. základní údaje o jednotlivých uchazečích,
- b. seznam členů komise a je-li to vyžadováno vnitřním právem i obory, které zkoušeli,
- c. záznamy o kvalifikaci předsedy a členů zkušební komise,
- d. datum a místo zkoušky, případně jejich jednotlivých částí,

- e. přehled vydaných dekretů včetně jejich evidenčních čísel,
- f. závěrečnou zprávu ze vzdělávací akce obsahující informaci o proběhlé zkoušce.

2.1.3. Závady při udělování kvalifikačních stupňů

(57) Zjistí-li kterýkoliv skautský činovník či orgán, že zkoušky probíhají nebo proběhly v rozporu s ustanoveními tohoto řádu nebo jiných předpisů, je na tuto skutečnost povinen neprodleně upozornit orgán, který může zjednat nápravu (zpravidla předsedu zkušební komise nebo pořadatele zkoušek) a VRJ.

(58) Pokud nápravu již zjednat nelze, řeší situaci VRJ. V závažných případech (zejména, pokud nebyly dodrženy kvalifikační předpoklady kladené na předsedu a členy zkušební komise) ustanoví komisi, která celou situaci prošetří a může zkoušky prohlásit za neregulérní a zrušit jejich výsledek. Komise případ posuzuje zejména z hlediska dopadu na uchazeče, respektive absolventy zkoušky, ale i dopad na další členy organizace. Pořadatel zkoušek a předseda či členové zkušební komise jsou povinni této komisi předložit veškeré vyžádané podklady nebo informace.

2.1.4. Zvláštní oprávnění pro ověřování kvalifikačních stupňů

(59) Ve výjimečných případech může být členem zkušební komise i osoba, která není držitelem OČK nebo IK, případně osoba, která není členem organizace. Taková osoba musí být držitelem platného zvláštního oprávnění pro ověřování příslušného kvalifikačního stupně (zpravidla v konkrétním oboru).

(60) Zvláštní oprávnění pro ověřování vydává VRJ na základě žádosti uchazeče, která obsahuje:

- a. projekt – žadatel předloží představu o podobě a způsobu ověřování kompetencí v oboru, ve kterém má zkoušet;
- b. odbornost – doloží svou odbornou způsobilost v oboru, který má zkoušet, formou a v rozsahu obdobném, jako se dokládá odbornost členů v rámci získávání OČK.

(61) Další podrobnosti udělování zvláštního oprávnění pro ověřování stanoví směrnice VRJ.

2.2. Čekatelská zkouška

2.2.1. Cíl ČZ

(62) Cílem ČZ je prověřit zralost uchazeče a zjistit, zda je schopen svojí činností přispět ke zdárnému rozvoji dětí a mládeže v souladu se skautskými principy a skautskou

výchovnou metodou a v maximální míře zajistit jejich bezpečnost.

2.2.2. Oprávnění držitele ČZ

(63) ČZ představuje kvalifikaci k zastupování vedoucího oddílu či tábora a je kvalifikačním předpokladem pro výkon některých činovníckých funkcí (při dodržení příslušných předpisů).

2.2.3. Uchazeči ČZ

(64) Uchazeči o získání ČZ musí splňovat následující podmínky:

- a. věk nejméně 15 let,
- b. souhlas vedoucího střediska a vyjádření vedoucího výchovné jednotky, ve které je uchazeč členem,
- c. vyjádření lékaře o zdravotní způsobilosti pro práci s dětmi, jehož znění a náležitosti stanoví VRJ (ne starší než 24 měsíců, toto potvrzení se nevyžaduje u lékařů a pedagogických pracovníků),
- d. čestné prohlášení o bezúhonnosti, jehož znění stanoví VRJ (čistý trestní rejstřík, není evidován z důvodu drogové závislosti atd.).

2.2.4. Příprava na ČZ

(65) Na složení ČZ se může uchazeč připravit dle svého rozhodnutí libovolným (nebo několika) z následujících způsobů:

- a. účast na ČLK,
- b. účast na čekatelském kurzu,
- c. příprava v oddíle, kmeni, středisku,
- d. samostatná příprava.

2.2.5. Zkušební komise ČZ

(66) Předseda zkušební komise musí mít instruktorskou kvalifikaci, výjimečně vůdcovskou zkoušku a odbornou činovníckou kvalifikaci.

(67) Předseda sestavuje komisi, která má nejméně 3 další členy (zkoušející).

(68) Předseda zkušební komise rozhodne, který člen zkušební komise bude ověřovat které projevy kompetencí a se zkoušejícím se dohodne, jakým způsobem bude ověřování probíhat. Každý projev kompetence může být ověřován pouze osobou, která je k tomu přiměřeně kvalifikovaná.

(69) Každý z členů zkušební komise musí splnit alespoň jednu z následujících kvalifikačních podmínek:

- a. odborná činovnícká kvalifikace,
- b. instruktorská kvalifikace,
- c. zvláštní oprávnění pro ověřování čekatelské zkoušky.

Pro členy zkušební komise v rámci čekatelské zkoušky realizované bez kurzu jsou navíc řádem stanoveny další požadavky (viz čl. (275) **Neúčinné**).

(70) Zkoušející musí splňovat kvalifikační podmínky dle čl. (69) **Neúčinné**. Doporučuje se zastoupení všech oborů OČK, zpravidla alespoň jedna z kvalifikací v každé ze skupin:

- a. OČK hospodaření, OČK organizace, OČK právo nebo IK;
- b. OČK metodika, OČK myšlenkové základy a historie skautingu, OČK vedení oddílu nebo IK;
- c. OČK pedagogika, OČK psychologie, OČK vedení oddílu nebo IK;
- d. OČK táboření a bezpečnost, OČK vedení oddílu, OČK metodika nebo IK;
- e. OČK první pomoc, OČK táboření a bezpečnost nebo IK.

2.2.6. Obsah ČZ

(71) Závazný obsah ČZ a další požadavky ověřované v rámci ČZ jsou uvedeny ve směrnici VRJ.

(72) Uchazeči s civilní kvalifikací, která je předmětem zkoušky, příslušnou část zkoušky nemusí na základě rozhodnutí předsedy komise vykonávat. Civilní kvalifikací se rozumí zejména dosažené vzdělání nebo profesní praxe.

2.3. Vůdcovská zkouška

2.3.1. Cíl VZ

(73) Cílem VZ je prověřit kompetence uchazeče dle patřičné úrovně SKM, zejména zda

- a. je schopen samostatně a úspěšně vést a vychovávat mládež podle skautských zásad,
- b. zná cíle a myšlenkové základy skautingu,
- c. ovládá obsah a metody skautské výchovy a je schopen s nimi pracovat,
- d. má potřebné osobnostní předpoklady, znalosti a dovednosti pedagogické a psychologické, organizační, hospodářské a právní,
- e. je schopen zajistit bezpečnost členů skautského oddílu,
- f. je schopen reprezentovat skautské hnutí na veřejnosti a

g. si je vědom odpovědnosti při výchově svěřené mládeže.

2.3.2. Oprávnění držitele VZ

(74) VZ představuje kvalifikaci opravňující k samostatnému vedení oddílu nebo tábora a je kvalifikačním předpokladem pro výkon některých činovnických funkcí (při dodržení příslušných předpisů).

2.3.3. Uchazeči VZ

(75) Uchazeči o získání VZ musí splňovat tyto podmínky:

- a. věk nejméně 18 let (před dnem zakončení zkoušky),
- b. souhlas vedoucího střediska a vyjádření vedoucího výchovné jednotky, ve které je uchazeč členem,
- c. vyjádření lékaře o zdravotní způsobilosti pro práci s dětmi, jehož znění a náležitosti stanoví VRJ (ne starší než 24 měsíců, toto potvrzení se nevyžaduje u lékařů a pedagogických pracovníků),
- d. čestné prohlášení o bezúhonnosti, jehož znění stanoví VRJ (čistý trestní rejstřík, není evidován z důvodu drogové závislosti atd.).

(76) Podmínkou získání VZ je dále absolvence kurzu první pomoci nebo dosažení kvalifikace zdravotníka zotavovacích akcí (dále také ZZA), nebo odpovídající civilní zdravotnická kvalifikace. Podrobnosti (vč. obsahu kurzu první pomoci) stanoví směrnice VRJ.

(77) Absolvent VZ může, je-li to vhodné, v rámci dané kvalifikační vzdělávací akce složit činovnický slib (ve znění daném čl. 30 Stanov). Činovnický slib se v souladu se Stanovami a Organizačním řádem typicky skládá při přijetí činovnické funkce.

2.3.4. Příprava na VZ

(78) Na složení VZ se může uchazeč připravovat dle svého rozhodnutí libovolným (nebo všemi) z následujících způsobů:

- a. účast na vůdcovském lesním kurzu,
- b. účast na vůdcovském kurzu,
- c. příprava v oddíle, kmeni či středisku,
- d. samostatná příprava.

2.3.5. 1.1.5. Zkušební komise pro VZ

(79) Předseda zkušební komise jmenuje komisi, která má nejméně 5 dalších členů.

2.3.5.1. Předseda zkušební komise

(80) Předseda zkušební komise musí mít

- a. instruktorskou kvalifikaci a
- b. splňovat alespoň jednu z podmínek:
 - i. má civilní pedagogickou praxi nebo vzdělání;
 - ii. má praxi jako člen zkušební komise vůdcovských zkoušek nejméně po dobu tří let (je-li uvedeno ve skautISu, není třeba dokládat);
 - iii. přiloží doporučení alespoň dvou z těchto – střediska (ve kterém je členem), skautského okresu nebo kraje, VRJ, vůdce LŠ (případně IŠ/ILŠ/KIK), kterou uchazeč absolvoval.

2.3.5.2. Členové zkušební komise

(81) Předseda zkušební komise rozhodne, který člen zkušební komise bude ověřovat které projevy kompetencí a se zkoušejícím se dohodne, jakým způsobem bude ověřování probíhat. Každý projev kompetence může být v rámci VZ ověřován pouze osobou, která je k tomu přiměřeně kvalifikovaná.

(82) Každý z členů zkušební komise musí splnit alespoň jednu z následujících kvalifikačních podmínek:

- a. odborná činovnícká kvalifikace, v oblasti, kterou zkouší;
- b. zvláštní oprávnění pro ověřování vůdcovské zkoušky.

Pro předsedu zkušební komise je dostačující kvalifikací pouze IK, pak však nemůže ověřovat žádné projevy kompetencí.

Pro členy zkušební komise v rámci vůdcovské zkoušky realizované bez kurzu jsou navíc řádem stanoveny další požadavky.

(83) Pro složení zkušební komise VZ dále platí, že každý z následujících kvalifikačních požadavků je splněn alespoň jedním členem zkušební komise:

- a. OČK hospodaření,
- b. OČK metodika,
- c. OČK myšlenkové základy a historie skautingu,
- d. OČK organizace,
- e. OČK pedagogika,
- f. OČK právo,
- g. OČK psychologie,
- h. OČK táboření a bezpečnost a

i. OČK vedení oddílu.

2.3.6. Obsah VZ

(84) Obsah VZ a požadavky na uchazeče ověřované v rámci VZ jsou uvedeny ve směrnici VRJ. Směrnice obsahuje profil popisující žádoucí znalosti, schopnosti, dovednosti, postoje a další charakteristiky, které by měl mít v ideálním případě vedoucí oddílu. V tomto profilu jsou označena kritéria, která jsou v rámci VZ povinně ověřována.

(85) Uchazeči s civilní nebo skautskou kvalifikací, která je předmětem zkoušky, příslušnou část zkoušky nemusí vykonávat, a to na základě společného rozhodnutí předsedy komise a příslušného zkoušejícího. Civilní kvalifikací se rozumí zejména dosažené vzdělání nebo profesní praxe.

2.4. Zkouška pro vedení klubu dospělých

2.4.1. Cíl ZVKD

(86) Cílem zkoušky pro vedení klubů dospělých (ZVKD) je zjistit, zda je uchazeč schopen vést činnost oddílů sdružující členy Kmene dospělých se všemi jejich specifiky a dále rozvíjet skauting pro dospělé.

(87) ZVKD slouží k samostatnému vedení klubu dospělých.

2.4.2. Uchazeči ZVKD

(88) Uchazeči o získání ZVKD musí splňovat tyto podmínky:

- a. věk nejméně 18 let (před dnem zakončení zkoušky),
- b. souhlas vedoucího střediska, ve kterém je uchazeč členem a
- c. čestné prohlášení o bezúhonnosti, jehož znění stanoví VRJ (čistý trestní rejstřík, není evidován z důvodu drogové závislosti atd.).

2.4.3. Zkušební komise pro ZVKD a pořádání kurzu pro vedení klubů dospělých

(89) Předseda zkušební komise musí mít instruktorskou kvalifikaci.

(90) Předseda zkušební komise sestavuje komisi, která musí mít nejméně 3 další členy. Členové zkušební komise musí mít OČK přiměřeně odpovídající zkoušeným oborům, nebo mít instruktorskou kvalifikaci.

(91) Vedoucí kurzu pro vedení klubu dospělých nemusí být zároveň předsedou zkušební komise ZVKD, ale vždy musí mít instruktorskou kvalifikaci.

(92) Pořádání kurzu a ZVKD schvaluje VRJ na základě souhlasného stanoviska náčelnictva Kmene dospělých (NKD) k pořadatelem předloženému projektu příslušné vzdělávací akce.

2.4.4. Získání kvalifikace ZVKD

(93) Kvalifikace ZVKD je získána úspěšným složením příslušné zkoušky (zpravidla pořádané v rámci kurzu ZVKD).

(94) Účastníci, kteří mají ČZ nebo VZ (k doložení postačí záznam kvalifikace ve skautISu), nemusí na kurzu ZVKD skládat zkoušku, pro získání kvalifikace ZVKD stačí pouhá absolvence tohoto kurzu.

2.4.5. Obsah ZVKD

(95) Obsah ZVKD a požadavky na uchazeče ověřované v rámci kurzu a kvalifikace ZVKD jsou uvedeny ve směrnici VRJ.

2.5. Činovnícké kvalifikace pro vodáckou činnost

2.5.1. Cíl kvalifikačních zkoušek pro vodáckou činnost

(96) Cílem kvalifikačních zkoušek pro vodáckou činnost je podpořit kandidáta ve schopnostech samostatného a úspěšného zajištění bezpečné činnosti při akcích na vodě. Zejména pak ověřit, zda

- a. má potřebné osobnostní předpoklady, schopnosti, znalosti a fyzickou zdatnost,
- b. ovládá metodiku vodáckého výcviku pro předávání dovedností a znalostí svěřené mládeži,
- c. má případně znalosti potřebné pro vedení oddílu vodních skautů.

(97) Činovnícké kvalifikace pro vodáckou činnost jsou dvě:

- a. zkouška vodní turistiky (ZVT) – poskytuje kvalifikaci k samostatnému zabezpečení a vedení vodáckých akcí na vodách do stupně obtížnosti WW2 a ke spolupůsobení při vedení vodácké činnosti oddílu;
- b. kapitánská zkouška (KZ) – poskytuje kvalifikaci k samostatnému zabezpečení a vedení vodáckých akcí (včetně jachetních), provádění výcviku na vodě a vedení oddílu vodních skautů.

2.5.2. Uchazeči kvalifikačních zkoušek pro vodáckou činnost

(98) Uchazeči o získání ZVT musí splňovat tyto podmínky:

- a. věk nejméně 15 let,
- b. souhlas vedoucího střediska a vyjádření vedoucího výchovné jednotky, ve které je uchazeč členem,
- c. uplave bez přestávky 200 m jedním plaveckým způsobem a uplave 10 m pod vodou bez protnutí hladiny,
- d. získání čekatelské nebo vůdcovské zkoušky (před dnem zakončení zkoušky, k doložení postačí záznam kvalifikace ve skautISu).

(99) Uchazeči o získání KZ musí splňovat tyto podmínky:

- a. věk nejméně 18 let (před dnem zakončení zkoušky),
- b. vyjádření vedoucího střediska, ve kterém je uchazeč členem,
- c. uplave bez přestávky 200 m jedním plaveckým způsobem a uplave 10 m pod vodou bez protnutí hladiny,
- d. získání čekatelské nebo vůdcovské zkoušky (před dnem zakončení zkoušky, k doložení postačí záznam kvalifikace ve skautISu),
- e. praxe minimálně 1 rok ve vedení oddílu vodních skautů nebo ve skautském oddíle, věnujícím se vodním sportům (dokládá se potvrzením vedoucího střediska) – prominutí této podmínky může ve výjimečných případech povolit předseda zkušební komise.

(100) Podmínkou získání KZ je dále dosažení kvalifikace zdravotníka zotavovacích akcí (ZZA), nebo odpovídající civilní zdravotnická kvalifikace. Nutnou podmínkou není platnost oprávnění pro funkci zdravotníka

2.5.3. Příprava na kvalifikační zkoušky pro vodáckou činnost

(101) Na složení kvalifikačních zkoušek pro vodáckou činnost se může uchazeč výjimečně připravovat sám, zpravidla však dle svého rozhodnutí libovolným (nebo oběma) z následujících způsobů:

- a. účast na odpovídající vzdělávací akci připravující na kvalifikační zkoušky pro vodáckou činnost (např. semináři, lesním kurzu, lesní škole apod.),
- b. příprava v oddíle, kmeni, středisku pod vedením činovníka zkušeného ve vodácké činnosti.

2.5.4. Zkušební komise pro kvalifikační zkoušky pro vodáckou činnost

(102) Předseda zkušební komise sestavuje komisi, která má nejméně 3 další členy v případě ZVT a 5 dalších členů v případě KZ.

(103) Zkušební komisi schvaluje VRJ na základě souhlasného stanoviska HKVS k pořadatelem předloženému projektu příslušné vzdělávací akce.

(104) Řádně ustavená zkušební komise pro KZ je oprávněna zkoušet i ZVT.

2.5.4.1. Předseda zkušební komise

(105) Předseda zkušební komise musí mít

- a. instruktorskou kvalifikaci,
- b. kapitánskou zkoušku.

2.5.4.2. Členové zkušební komise

(106) Každý z členů zkušební komise musí mít alespoň jednu z následujících kvalifikací: kapitánská zkouška, odpovídající civilní kvalifikace (např. instruktor, průvodce, cvičitel vodní turistiky) nebo instruktorská kvalifikace.

(107) Předseda zkušební komise rozhodne, který člen zkušební komise bude ověřovat které projevy kompetencí a se zkoušejícím se dohodne, jakým způsobem bude ověřování probíhat. Každé kritérium může být ověřováno pouze osobou, která je k tomu kvalifikovaná.

(108) Členem zkušební komise se může stát i osoba, která není členem organizace, za předpokladu, že jí bylo HKVS vydáno zvláštní oprávnění. Podrobněji stanoví podmínky pro udělování oprávnění členům zkušební komise vyhláška HKVS.

2.5.5. Organizace a forma kvalifikačních zkoušek pro vodáckou činnost

(109) Zkušební komise je povinna informovat o pořádání kvalifikačních zkoušek pro vodáckou činnost HKVS a zveřejnit informace o konání zkoušek v dostatečném předstihu.

(110) Jednotlivé kompetence mohou být ověřovány různými formami, dovednosti pouze praktickou formou.

(111) Uchazeči s civilní kvalifikací, která je předmětem zkoušky, příslušnou část zkoušky nemusí na základě rozhodnutí předsedy komise vykonávat. Civilní kvalifikací se rozumí například absolvování vodáckého kurzu akreditovaného Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy (dále také MŠMT). Podmínky uznání této kvalifikace stanoví předseda komise podle doporučení stanovených příslušnou vyhláškou HKVS.

2.5.6. Obsah kvalifikačních zkoušek pro vodáckou činnost

(112) Obsah kvalifikačních zkoušek pro vodáckou činnost je stanoven kompetenčním profilem, tedy seznamem znalostí, dovedností, postojů a charakteristik, které pomáhají činovníkovi vykonávat bezpečnou a kvalitní vodáckou činnost. Obsah vodáckých kvalifikací upravuje směrnice VRJ.

2.6. Střediskové minimum

2.6.1. Cíl SM

(113) Cílem střediskového minima (SM) je zajistit dostatečnou úroveň kompetencí v oblastech, které absolventovi umožní vést nebo se podílet na vedení organizační jednotky.

2.6.2. Oprávnění držitele SM

(114) SM je kvalifikací opravňující k vedení organizační jednotky.

2.6.3. Uchazeči SM

(115) Uchazeči o získání SM musí splňovat tyto podmínky:

- a. věk nejméně 18 let (před dnem absolvence),
- b. čestné prohlášení o bezúhonnosti, jehož znění stanoví VRJ (čistý trestní rejstřík, není evidován z důvodu drogové závislosti atd.),
- c. získání vůdcovské zkoušky nebo zvláštní zkoušky pro uchazeče bez VZ, jejíž obsah stanoví směrnice VRJ.

2.6.4. Obsah a získání kvalifikace SM

(116) Obsah kurzu střediskového minima a jeho rozsah je uveden ve směrnici VRJ.

(117) Lektorský tým kurzu střediskového minima musí mít nejméně tři členy. Vedoucí akce musí mít IK.

(118) Pořadatel kurzu střediskového minima předkládá projekt kurzu VRJ ke schválení. Náležitosti projektu stanoví směrnice VRJ.

2.7. Odborné činovnické kvalifikace

(119) OČK představuje kvalifikaci – specializaci – v určité konkrétní oblasti skautského vzdělávání. Držitel OČK je považován za odborně, lektorsky a didakticky způsobilého pro výuku daného oboru a pro ověřování odpovídajících kompetencí, respektive kritérií u ČZ a VZ.

(120) Řád určuje následující seznam odborných činnických kvalifikací:

- a. OČK hospodaření,
- b. OČK metodika,
- c. OČK myšlenkové základy a historie skautingu,
- d. OČK organizace,
- e. OČK pedagogika,
- f. OČK právo,
- g. OČK psychologie,
- h. OČK táboření a bezpečnost,
- i. OČK vedení oddílu a
- j. OČK první pomoc.

(121) Informace k jednotlivým OČK a další náležitosti jsou stanoveny směrnicí VRJ.

2.7.1. Cíl OČK

(122) OČK je nástrojem pro zajištění kvalitního vzdělávání činníků. Jde o kvalifikaci určenou pro činníky, kteří vzdělávání zajišťují – instruktory, lektory a členy zkušebních komisí. Cílem OČK je prokázat hlubší odborné a metodické schopnosti a způsobilost uchazeče v dané oblasti kompetencí. Prokazuje, že uchazeč svému oboru rozumí do hloubky, má patřičné kompetence odborné, lektorské a didaktické, tedy, že je schopen obor (příslušné kompetence) učit a ověřovat na úrovni relevantní pro ČZ a VZ.

2.7.2. Oprávnění držitele OČK

(123) OČK je kvalifikací pro působení ve zkušební komisi především pro ČZ a VZ.

2.7.3. Uchazeči OČK

(124) Uchazeči o získání OČK musí splňovat tyto podmínky:

- a. věk nejméně 18 let (před dnem získáním kvalifikace) a
- b. další podmínky dané směrnicí VRJ.

2.7.4. Udělování OČK

(125) V rámci udělení OČK se posuzuje způsobilost ve třech oblastech:

- a. lektorské dovednosti,
- b. odbornost a
- c. didaktika oboru.

Směrnice VRJ stanoví pro jednotlivé obory OČK formy, kterými způsobilost v každé z těchto oblastí prokázat.

(126) O udělení OČK rozhodne VRJ, zpravidla na základě doporučení garanta OČK v daném oboru.

2.7.5. Garanti OČK

(127) Garanti OČK jsou odborníky pro jednotlivé obory OČK. Pro VRJ v souladu s tímto řádem a navazujícími předpisy posuzují splnění potřebné způsobilosti uchazečů k udělení OČK.

(128) Garanti OČK jsou jmenováni VRJ na dobu 4 let.

(129) Osoba může být jmenována garantem OČK pouze pokud splňuje následující podmínky:

- a. je držitelem OČK v daném oboru (z této podmínky může být v mimořádných případech udělena výjimka VRJ),
- b. splní případné další podmínky dané směrnicí VRJ.

(130) Garantem OČK se může stát jak člen, tak civilní odborník, pokud splňuje všechny potřebné podmínky.

2.8. Instruktorská kvalifikace

2.8.1. Cíl IK

(131) Cílem IK je prokázat schopnost uchazeče vzdělávat a vychovávat činovníky. Držitel IK je považován za vzdělavatele, který je způsobilý pro nastavování celkového rámce a dramaturgie vzdělávací akce, včetně ovlivňování atmosféry akce a celkové podpory výchovného a vzdělávacího rozměru akce. IK má prokázat, že uchazeč je na tyto role připraven jak po stránce pedagogické, tak i po stránce osobnostní.

(132) Činovník, který získá IK, by měl mít takové vědomosti, dovednosti a přístupy, aby byl schopen:

- a. být stálým instruktorem na libovolné akci vzdělávání činovníků (LK, LŠ, VK, ČK apod.);
- b. být vůdcem libovolné akce vzdělávání činovníků (v souladu s jinými ustanoveními tohoto řádu);
- c. připravovat a vést vzdělávací programy ve zvoleném oboru, přičemž se předpokládá, že držitel IK bude vést programy v oboru, který bezpečně ovládá;

- d. předsedat zkušební komisi ČZ, VZ a dalším (v souladu s ustanoveními tohoto řádu);
- e. přispívat do regionálních či celostátních periodik nebo se autorsky podílet na tvorbě metodické literatury;
- f. podílet se na činnosti orgánů zajišťujících výchovu a vzdělávání činovníků.

2.8.2. Oprávnění držitele IK

(133) Získání IK opravňuje k výchově a vzdělávání činovníků podle tohoto řádu.

2.8.3. Uchazeči IK

(134) Uchazeči o získání IK musí splňovat následující podmínky:

- a. věk nejméně 21 let (před dnem získání kvalifikace);
- b. absolvence vůdcovské zkoušky (k doložení stačí záznam kvalifikace ve skautISu).

2.8.4. Obsah IK

(135) Obsah IK je popsán instruktorským profilem v rámci Skautského kompetenčního modelu (příloha tohoto řádu).

2.8.5. Forma ověřování IK

(136) Jsou tyto způsoby získání IK:

- a. udělení IK v závěru ILŠ,
- b. udělení IK v závěru IŠ nebo
- c. udělení IK v závěru KIK.

(137) Zkušební komisí je instruktorský sbor ILŠ, IŠ či KIK, předsedou komise je vůdce příslušné vzdělávací akce. Svým rozhodnutím o udělení IK instruktorský sbor potvrzuje, že absolvent splňuje předepsané požadavky.

(138) Způsoby ověření jednotlivých požadavků jsou plně v pravomoci instruktorského sboru.

(139) VRJ může mimořádně přiznat IK i bez účasti na vzdělávací akci určené k získání IK členovi, který dlouhodobě působí jako vzdělavatel v rámci výchovných a vzdělávacích akcí podle tohoto řádu nebo je obecně uznávaným odborníkem.

3. Lesní školy a kurzy

3.1. Obecná ustanovení o lesních školách a kurzech

(140) Termín lesní školy a kurzy označuje souhrnně:

- a. lesní kurzy,
- b. čekatelské lesní kurzy,
- c. vůdcovské lesní kurzy,
- d. lesní školy s různým zaměřením a
- e. instruktorské lesní školy.

(141) Lesní školy a kurzy jsou doporučenou formou výchovy a vzdělávání činovníků. Označení „lesní škola“, „lesní kurz“ (případně doplněné o další upřesnění – kupříkladu instruktorská lesní škola) mohou používat pouze akce, které jsou pořádány v souladu s tímto řádem.

(142) Lesní školy a kurzy jsou akcemi patřícím k důležitým pilířům skautského vzdělávání a výchovy, a proto jsou na ně kladeny přísnější nároky – z hlediska složení instruktorského sboru, délky, forem, obsahu atd. Konání každé lesní školy či kurzu podléhá schválení VRJ, která ověří, že akce splňuje stanovené podmínky.

(143) Lesní školy a kurzy vycházejí z dlouholetých tradic výchovy a vzdělávání činovníků, přitom reagují na aktuální potřeby skautského hnutí. Jejich obsah a formy jsou založeny na bohatých zkušenostech i na současné praxi instruktorských sborů, jsou obohacovány o nejnovější výsledky pedagogiky a andragogiky a o poznatky ze zahraničních skautských organizací i dalších výchovných hnutí.

3.1.1. Poslání lesních škol a kurzů

(144) Posláním lesních škol a kurzů je především příprava pro roli skautského činovníka a celkový rozvoj osobnosti – v oblasti znalostí, vědomostí, dovedností, postojů a návyků. Dále upevňují vědomí sounáležitosti, služby hnutí, závazku. Nabízí prožitek skautského společenství, motivaci k další službě. Jsou místem pro výměnu zkušeností, inspirativní sdílení skautských ideálů, hledání nových metod, přístupů, programů; místem prohlubování duchovního rozměru skautingu; příležitostí pro upevnění morálních a charakterových vlastností činovníků.

(145) Většina lesních škol a kurzů má ještě další specifické poslání, například přípravu na ČZ, VZ, IK, OČK. Tyto lesní školy a kurzy mohou být spojeny s konáním příslušné zkoušky.

3.1.2. Účastníci lesních škol a kurzů

3.1.2.1. Vstupní podmínky pro účastníky

(146) Tento řád stanoví vstupní podmínky pro každý typ lesní školy či kurzu. Výjimky z těchto podmínek uděluje VRJ, která k tomu může zmocnit vůdce lesních škol a kurzů.

(147) Vůdce příslušné akce může stanovit i další podmínky pro přijetí uchazečů.

3.1.2.2. Počet účastníků

(148) Minimální počet účastníků lesních škol a kurzů je 12. Současně platí tato pravidla:

- a. tento počet se vztahuje na účastníky, kteří odevzdali závaznou přihlášku. Pokud klesne počet účastníků plánované akce pod 12, musí toto vůdce neprodleně oznámit VRJ;
- b. pokud se na jednom místě koná souběžně více akcí vzdělávání činovníků (např. LŠ a LK), musí ustanovení o nejmenším počtu účastníků splnit všechny tyto akce. (Tedy např. LŠ musí mít minimálně 12 účastníků, i když je doprovázena LK.);
- c. VRJ může výjimečně povolit konání vzdělávací akce, která má méně než 12 účastníků, a to jen v případě, jde-li o úzce specializovanou akci a nízký počet účastníků je součástí výchovného záměru akce.

(149) Maximální počet účastníků není omezen, jako nejvyšší počet se doporučuje přibližně 30 účastníků.

3.1.2.3. Podmínky absolvence

(150) Absolvenci příslušné lesní školy nebo kurzu přiznává její vůdce – zpravidla po poradě s instruktorským sborem. Hlavním kritériem pro udělení absolvence je mimo dále uvedených podmínek zejména to, do jaké míry zvládl uchazeč náplň akce a jak plnil stanovené úkoly.

(151) Základní podmínkou absolvence je aktivní účast v celém průběhu akce. Výjimečně může neúčast na některé části povolit vůdce, který zpravidla uloží za nepřítomnost náhradní úkol, jehož splněním si účastník doplní zmeškanou část programu.

(152) Vůdce lesní školy nebo kurzu může stanovit i další podmínky absolvence, které je povinen účastníkům dostatečně včas sdělit.

(153) V případě, že součástí lesní školy nebo kurzu je příprava na získání kvalifikačního stupně, může být součástí podmínek absolvence i získání tohoto kvalifikačního stupně. Za tím účelem zřídí vůdce takové lesní školy či kurzu příslušnou zkušební komisi. Tato podmínka je věcí rozhodnutí vůdce lesní školy nebo kurzu.

(154) Všechny podmínky absolvence musí účastníci libovolné lesní školy či kurzu splnit nejpozději do 18 měsíců od jejího ukončení, později jim již absolvence nemůže být

přiznána.

3.1.3. Formy lesních škol a kurzů

(155) Pro různé typy lesních škol a kurzů je předepsána jejich celková nejmenší délka (do níž se počítají i dny příjezdu a odjezdu). Nejčastěji jsou pořádány v několika postupně jdoucích částech, z nichž zpravidla nejméně jedna musí trvat celý týden.

(156) Je-li to z výchovného hlediska žádoucí, je možné pořádat souběžně (na stejném místě ve stejném čase) i dvě či více různých vzdělávacích akcí (například lesní školu s čekatelským lesním kurzem apod.). Tyto akce mohou mít společné organizační a hospodářské zázemí.

3.1.4. Organizace lesních škol a kurzů

3.1.4.1. Pořadatel lesní školy či kurzu

(157) Pořadatel zejména:

- a. předkládá ke schválení projekt akce, hlášení akce a žádost o dotaci,
- b. navrhuje jmenování vůdce akce s přihlédnutím ke stanovisku kruhu příslušné lesní školy či kurzu,
- c. zajišťuje akci po organizační a hospodářské stránce,
- d. zodpovídá za řádné vedení účetní evidence a vyúčtování poskytnutých dotací,
- e. provádí archivaci veškeré dokumentace.

3.1.4.2. Projekt lesní školy či kurzu

(158) Pořadatel lesní školy či kurzu předkládá VRJ projekt akce, který zpravidla vypracovává navržený vůdce. Obsah projektu stanovuje směrnice VRJ. Tento projekt je pořadatelem uložen do skautISu, a tam je automaticky dostupný rovněž kraji, jemuž pořadatel podléhá.

(159) Projekt se předkládá v termínech a dle pravidel daných směrnicí VRJ.

(160) VRJ posoudí předložený projekt, zda splňuje všechny podmínky stanovené tímto řádem a vnitřním právem. VRJ rozhodne, zda doporučí jmenování vůdce akce. Následně, i na základě doporučení VRJ, náčelník a náčelní rozhodnou o jmenování vůdce akce. Pokud projekt nesplňuje všechny náležitosti nebo jeho podoba byla důvodem nedoporučení či nejmenování vůdce akce, VRJ vrátí neprodleně projekt předkladateli k dopracování.

3.1.4.3. Název a symbolika lesní školy či kurzu

(161) Lesní školy používají tradiční symboly, které jsou výrazem jejich kontinuity od dob počátků skautského hnutí. Obdobné nebo odvozené symboly používají i lesní kurzy. Každá lesní škola či kurz si mohou vytvářet i další symboly, které odpovídají jejich vlastní tradici.

(162) Každá lesní škola či kurz má právo na znak a název. Název a znak schvaluje VRJ, která dbá na to, aby dvě akce nenesly stejný název nebo aby název a znak akce nebyl v rozporu s tímto řádem či ostatními předpisy.

(163) Absolventi lesních škol a kurzů jsou oprávněni používat příslušné krojové označení.

3.1.4.4. Hlášení lesní školy či kurzu

(164) Pořadatel předkládá za každou lesní školu či kurz hlášení vzdělávací akce v souladu se směrnicí VRJ. Toto hlášení obsahuje zejména termín a místo akce, počet účastníků, složení instruktorského sboru a další; zároveň je i žádostí o případnou dotaci.

3.1.5. Organizátoři lesních škol a kurzů

3.1.5.1. Vůdce lesní školy či kurzu

(165) Vůdce lesní školy či kurzu musí mít vždy IK a praxi jako stálý instruktor akce stejného nebo podobného typu (např. vůdce LŠ musí mít praxi jako stálý instruktor LŠ nebo ILŠ).

(166) Vůdce v souladu s čl. (160) **Neúčinné** jmenuje na návrh pořadatele akce, a po vyjádření VRJ, náčelník a náčelní. Toto jmenování je zpravidla platné po dobu konání schválené akce (jednoho ročníku lesní školy či kurzu) a končí dnem předložení závěrečné zprávy, nejpozději však do 3 měsíců od skončení akce. Vůdce je oprávněn i po této době provádět rozhodnutí nutná k řádnému uzavření akce (rozhodnutí o absolvenci apod.), nejdéle však po dobu 18 měsíců od ukončení akce. Tato činnost se však již nepovažuje za výkon činnosti funkce.

(167) Výkon funkce vůdce lesní školy či kurzu se považuje za výkon činnosti funkce ve smyslu Stanov a vnitřního práva.

(168) Mandát vůdce může být výjimečně ukončen odvoláním z funkce. Odvolat jej může:

- a. pořadatel akce,
- b. VRJ,

c. náčelník nebo náčelní.

(169) Vůdce zejména zodpovídá za:

- a. stanovení výchovných cílů a záměrů akce,
- b. sestavení sboru instruktorů a jejich jmenování,
- c. sestavení programu a dramaturgii akce,
- d. průběh akce,
- e. udělení či odmítnutí absolvence jednotlivým účastníkům,
- f. vyhodnocení akce a předložení závěrečné zprávy VRJ.

(170) V případě, že součástí lesní školy nebo kurzu je příprava na získání kvalifikačního stupně, zřídí vůdce příslušnou zkušební komisi, vůči níž vykonává práva a povinnosti pořadatele zkoušek.

3.1.5.2. Instruktorový sbor

(171) Instruktorový sbor lesní školy či kurzu tvoří:

- a. vůdce lesní školy či kurzu,
- b. stálí instruktoři, kteří se zúčastní celé akce a společně s vůdcem odpovídají za její průběh a výsledky, z nichž alespoň jednoho musí vůdce jmenovat svým zástupcem a
- c. elévové, kteří se rovněž zúčastní celé akce, podílejí se na přípravě a zajištění programu pod vedením vůdce a stálých instruktorů.

(172) Jedna osoba nemůže zastávat funkci vůdce nebo stálého instruktora pro dvě současně běžící lesní akce. Výjimku tvoří případ souběžného pořádání několika akcí.

(173) Minimální počet stálých instruktorů, případně i nejmenší celkový počet členů instruktorového sboru stanovují pro jednotlivé typy lesních škol a kurzů příslušné kapitoly tohoto řádu. Pořádá-li se souběžně (na stejném místě ve stejném čase) více různých vzdělávacích akcí (například lesní škola s čekatelským lesním kurzem), platí následující ustanovení:

- a. je-li vůdce společný pro obě nebo více souběžných akcí, musí být pro každou z nich ustaven samostatný zástupce vůdce;
- b. má-li naopak dílčí akce svého samostatného vůdce, pak se požadovaný počet stálých instruktorů na této dílčí akci snižuje o jednoho;
- c. stálí instruktoři jedné z akcí nemohou být považováni za stálé instruktory akce druhé, mohou však být považováni za členy jejího instruktorového sboru.

(174) Maximální počet členů instruktorského sboru tento řád nestanoví. Počet členů je v kompetenci vůdce akce a měl by být přiměřený celkovému výchovnému záměru lesní školy či kurzu a počtu účastníků.

(175) Všichni stálí instruktoři musejí mít IK. Stálé instruktory jmenuje vůdce akce zpravidla na dobu konání schválené akce (jednoho ročníku lesní školy či kurzu).

(176) Platnost jmenování končí dnem předložení závěrečné zprávy nebo dříve, je-li instruktor odvolán. Odvolat jej může:

- a. vůdce akce,
- b. pořadatel akce,
- c. VRJ.

(177) Výkon funkce stálého instruktora se považuje za výkon činovnícké funkce ve smyslu Stanov a vnitřního práva.

(178) Elévové musí mít VZ. Jmenuje je vůdce akce. Výkon funkce eléva se nepovažuje za výkon činovnícké funkce.

3.1.5.3. Hospodář lesní školy či kurzu

(179) Hospodaření lesní školy či kurzu vede hospodář akce, kterého jmenuje pořadatel akce. Hospodář zejména dbá na to, aby hospodaření akce bylo v souladu se závaznými předpisy, prostředky byly vynakládány hospodárně a bylo řádně vedeno účetnictví akce. Hospodářem může být i civilní odborník; případně může být vůči pořadateli akce v zaměstnaneckém nebo obdobném poměru.

(180) Je-li hospodářem člen organizace, považuje se výkon této funkce za výkon činovnícké funkce ve smyslu Stanov a vnitřního práva.

3.1.5.4. Další organizátoři lesní školy či kurzu

(181) Mimo instruktorského sboru se na programu lesní školy či kurzu mohou podílet i odborní lektoři, což jsou zpravidla skautští nebo civilní odborníci, kteří zajišťují jen některé programy nebo činnosti. Tito se mohou účastnit i jen malé části z celkové délky akce.

(182) Na zajištění lesní školy či kurzu se zpravidla podílejí i další osoby, které zajišťují její technické, hospodářské, materiální či organizační zázemí. Tyto osoby nemusí být členy a nejsou pro ně tímto řádem stanoveny žádné kvalifikační předpoklady.

3.1.6. Kruhy lesních škol a kurzů

(183) Kruhy lesních škol a kurzů jsou neformální společenství, která jsou nositeli tradice a kontinuity příslušné lesní školy či kurzu a představují jejich přirozené zázemí. Členy kruhu jsou vždy současný vůdce a instruktorský sbor, dále zpravidla bývalí vůdci, instruktoři a absolventi. Kruh mezi sebe může přijmout i absolventy jiných lesních škol či kurzů, kteří o práci projeví zájem.

(184) Kruh je řízen vůdcem lesní školy či kurzu nebo rádcem zvoleným z řad členů kruhu.

(185) Úkolem kruhu je zejména:

- a. pomáhat své lesní škole či kurzu,
- b. podílet se na výchově činovníků v regionu nebo odborné oblasti,
- c. prohlubovat skautskou vzdělanost a odbornost (např. publikační činností), vzájemně se podporovat ve vzdělávání a sebevzdělávání,
- d. doporučovat pořadatelům vhodné činovníky na funkce vůdce lesní školy či kurzu.

3.1.7. Metody lesních škol a kurzů

(186) Metody lesních škol a kurzů vycházejí ze skautských ideálů a praxe a opírají se zejména o:

- a. osobní příklad a skautské společenství,
- b. výchovu prožitkem,
- c. využití přírodního a táborového prostředí,
- d. aktivní přístup a týmovou spolupráci účastníků,
- e. přátelské vztahy mezi instruktory a účastníky, vzájemný respekt,
- f. přiměřenou tělesnou námahu a aktivitu,
- g. prvky dobrodružství a romantiky,
- h. návaznost na klasický skautský program,
- i. využívání symboliky a rituálů,
- j. novinky z oborů relevantních pro vzdělávací akci,
- k. cílevědomé a metodické využití her,
- l. skautská praxe zahrnující základní i náročnější činnosti.

3.1.8. Dokumentace lesních škol a kurzů

(187) Každá lesní škola či kurz zpracovává závěrečnou zprávu, jejíž náležitosti i termín odevzdání do skautISu stanoví příslušná směrnice VRJ.

(188) Pořadatel odpovídajícím způsobem archivuje závěrečnou zprávu a veškerou hospodářskou a účetní dokumentaci akce.

(189) Účastníci, kteří splní podmínky absolvence, mohou obdržet absolventský list.

3.2. Lesní kurzy

3.2.1. Poslání a cíle LK

(190) Lesní kurzy (též nazývané zážitkově-rozvojové lesní kurzy, roverské lesní kurzy) jsou určeny především pro výchovnou kategorii roverů a rangers. Posláním lesních kurzů je zejména:

- a. směřování k hlubšímu porozumění skautingu a k podchycení zájmu o setrvání v hnutí,
- b. rozvíjení osobnosti, výchova k sebevzdělávání,
- c. promýšlení osobního životního a skautského směřování, uvědomění si svého místa v životě, rozšíření vlastních obzorů.

3.2.2. Účastníci LK

(191) Vstupní podmínky pro účastníky LK:

- a. věk minimálně 15 let (před dnem zahájení LK),
- b. u účastníků mladších 18 let zákonným zástupcem vyjádřený souhlas s účastí,
- c. doporučení vedoucího oddílu,
- d. další podmínky dle rozhodnutí vůdce LK.

3.2.3. Instruktoři LK

(192) Každý LK má vůdce a nejméně 2 stálé instruktory, celkem musí mít instruktorský sbor nejméně 4 členy.

3.2.4. Obsah LK

(193) Každý lesní kurz může mít své specifické zaměření – vodní skauting, duchovní výchova aj.

(194) Obsah LK vychází z obecných cílů a ze specifického zaměření každého LK. Lesní kurz rozvíjí kromě dalších zpravidla tato témata:

- a. myšlenkové základy skautingu,
- b. občanství a vlastenectví,
- c. cíle skautské výchovy,
- d. činovnícká a roverská služba,
- e. základy psychologie a mezilidských vztahů,
- f. mravní a duchovní výchova,

- g. estetická výchova,
- h. tělesná výchova a
- i. skautská praxe.

3.2.5. Forma LK

(195) Lesní kurz má nejmenší časový rozsah 9 dnů, z toho zpravidla jeden týden vcelku.

3.3. Čekatelské lesní kurzy

3.3.1. Poslání a cíle ČLK

(196) ČLK slouží především k přípravě čekatelů na práci s dětmi a mládeží v rojích, smečkách a oddílech. Jsou optimální formou přípravy na složení ČZ, která je součástí programu ČLK.

(197) ČLK rovněž usilují o:

- a. směřování k hlubšímu porozumění skautingu a k podchycení zájmu o setrvání v hnutí
- b. rozvíjení osobnosti, výchova k sebevzdělávání,
- c. promýšlení osobního životního a skautského směřování, uvědomění si svého místa v životě, rozšíření vlastních obzorů,
- d. podporu budoucí činovnícké služby.

3.3.2. Účastníci ČLK

(198) ČLK jsou určeny především pro účastníky ve věku 15 až 20 let.

(199) Účastníci ČLK musí splnit, nejpozději před dnem zahájení akce:

- a. podmínky pro uchazeče o složení čekatelské zkoušky (viz čl. (64) **Neúčinné**),
- b. u účastníků mladších 18 let zákonným zástupcem vyjádřený souhlas s účastí,
- c. další podmínky dle rozhodnutí vůdce kurzu.

(200) Pro absolvenci ČLK musí dále uchazeči splnit tyto podmínky:

- a. aktivní účast na všech částech kurzu (výjimky může povolit vůdce ČLK),
- b. složení čekatelské zkoušky, pokud tak předem rozhodne vůdce kurzu,
- c. případné další podmínky podle rozhodnutí vůdce kurzu.

3.3.3. Instruktoři ČLK

(201) Každý ČLK má vůdce a nejméně 2 stálé instruktory, celkem musí mít instruktorský sbor nejméně 4 členy.

3.3.4. Obsah ČLK

(202) Obsah ČLK především vychází z obsahu ČZ.

(203) ČLK podle možností obsahuje další programy, které podporují všestranný rozvoj osobnosti účastníků, nebo které pro ně mohou být inspirací při činnosti v oddílech, smečkách a rojích. Je vhodné, aby ČLK obsahoval i prvky skautského táborového programu. ČLK se může částečně profilovat, jednak podle výchovných kategorií, jednak větším důrazem na některou oblast skautské výchovy (např. vodní skauting, duchovní výchova, příroda, tábornictví).

3.3.5. Forma ČLK

(204) ČLK má nejmenší časový rozsah 9 dnů, z toho alespoň jeden týden vcelku, nejlépe v prostředí stanového tábora.

3.4. Vůdcovské lesní kurzy

3.4.1. Poslání a cíle VLK

(205) Posláním VLK je především příprava pro roli vedoucího skautského oddílu a tábora – v oblasti znalostí, vědomostí, dovedností, postojů a návyků. Dále upevňuje vědomí sounáležitosti, služby hnutí a osobní rozvoj. Nabízí prožitek skautského společenství, motivaci k další službě. Je místem pro výměnu zkušeností, hledání nových metod, přístupů, programů.

3.4.2. Účastníci VLK

(206) Účastníci VLK musí splnit, nejpozději před dnem zahájení akce:

- a. podmínky pro uchazeče o složení vůdcovské zkoušky (viz čl. (75) Neúčinné),
- b. další podmínky dle rozhodnutí vůdce kurzu.

(207) Účastník VLK nemusí být držitelem ČZ.

(208) Pro absolvenci VLK musí dále uchazeči splnit tyto podmínky:

- a. aktivní účast na všech částech kurzu (výjimky může povolit vůdce kurzu),
- b. složení vůdcovské zkoušky, pokud tak předem rozhodne vůdce kurzu,
- c. případné další podmínky podle rozhodnutí vůdce kurzu.

3.4.3. Instruktoři VLK

(209) Každý VLK má vůdce a nejméně 3 stálé instruktory.

3.4.4. Obsah VLK

(210) Obsah VLK vychází z hlavního cíle, tj. připravit účastníka dobře na roli skautského vedoucího. Základní náplň je určena obsahem VZ. VLK se může částečně profilovat, jednak podle výchovných kategorií, jednak větším důrazem na některou oblast skautské výchovy (např. vodní skauting, duchovní výchova, příroda, tábornictví).

3.4.5. Forma VLK

(211) VLK má časový rozsah nejméně 14 dnů, z toho alespoň jeden týden vcelku, nejlépe v prostředí stanového tábora.

3.5. Lesní školy

3.5.1. Poslání a cíle LŠ

(212) Posláním LŠ je zabezpečit vyšší vzdělání činovníků ochotných podílet se na výchově a vzdělávání budoucích vedoucích, prohloubit jejich chápání skautské myšlenky a cílů skautského hnutí, přispět k dalšímu rozvoji osobnosti, vést je k tomu, aby svojí činností přesáhli hranice oddílu a střediska. Upevnit vědomí sounáležitosti, služby hnutí. Nabídnout prožitek skautského společenství, motivaci k další službě. LŠ jsou i místem pro výměnu zkušeností, hledání nových metod, přístupů, programů.

(213) Lesní školy rovněž slouží k přípravě skautských odborníků a mohou připravovat k získání OČK.

3.5.2. Účastníci LŠ

(214) Účastníci musí splnit následující podmínky pro přijetí na LŠ:

- a. složená vůdcovská zkouška,
- b. alespoň jeden rok aktivní činovnické praxe po složení této zkoušky (výjimky povoluje vůdce LŠ),
- c. vyjádření střediska,
- d. další podmínky dle rozhodnutí vůdce LŠ.

(215) Pro absolvenci LŠ musí dále uchazeči splnit tyto podmínky:

- a. aktivní účast na všech akcích LŠ (výjimky může povolit vůdce LŠ),
- b. úkol po dohodě s vůdcem LŠ (např. realizace projektu, písemná práce, publikační

činnost atd.).

3.5.3. Instruktoři LŠ

(216) Každá LŠ má vůdce a nejméně 3 stálé instruktory, doporučuje se však vyšší počet.

3.5.4. Obsah LŠ

(217) Základní obsah každé LŠ směřuje k naplnění jejích cílů, tedy rozvíjí všeobecnou skautskou vzdělanost. Lesní škola rozvíjí kromě dalších zpravidla tato témata:

- a. duchovní rozměr skautingu,
- b. občanství a vlastenectví;
- c. psychologie, osobnost činovníka,
- d. mravní výchova,
- e. cíle skautingu,
- f. metodika vybraných výchovných kategorií,
- g. metodika vybraných oblastí skautské výchovy (např. estetika, organizace, právní předpisy, příroda, psychologie, táboření, tělesná výchova),
- h. mezilidské vztahy, komunikace a týmová práce,
- i. mezinárodní rozměr skautingu,
- j. zamyšlení nad aktuálními problémy a úkoly hnutí.

(218) LŠ může mít další specifické zaměření vycházející například z jedné nebo několika OČK.

3.5.5. Forma LŠ

(219) Lesní škola má nejmenší časový rozsah 14 dnů, z toho alespoň jeden týden vcelku, zpravidla v přírodním prostředí – například stanový tábor, rekreační táborové zařízení v přírodě, stálá skautská základna. Je vhodné, aby před hlavní částí LŠ proběhla aspoň jedna společná akce frekventantů a instruktorů.

3.6. Instruktorské lesní školy

3.6.1. Poslání a cíle ILŠ

(220) Posláním ILŠ je připravit instruktory pro další výchovu a vzdělávání činovníků.

3.6.2. Účastníci ILŠ

(221) Účastníci musí splnit následující podmínky pro přijetí na ILŠ:

- a. dosažení věku 21 let (před zahájením hlavní části ILŠ),

- b. alespoň jeden rok aktivní činovnické praxe po složení vůdcovské zkoušky,
- c. vyjádření střediska,
- d. další podmínky dle rozhodnutí vůdce ILŠ.

(222) Pro absolvenci ILŠ musí uchazeči splnit tyto podmínky:

- a. aktivní účast na všech akcích ILŠ (výjimky může povolit vůdce ILŠ),
- b. úkol po dohodě s vůdcem ILŠ (např. realizace projektu, písemná práce, publikační činnost atd.).

Zda je podmínkou absolvence ILŠ i získání IK (dané prokázáním znalostí, dovedností a postojů odpovídajících IK), záleží na rozhodnutí vůdce ILŠ.

3.6.3. Instruktoři ILŠ

(223) Každá ILŠ má vůdce a nejméně 4 stálé instruktory, doporučuje se však vyšší počet.

3.6.4. Obsah ILŠ

(224) Obsah ILŠ je určen v první řadě podmínkami získání instruktorské kvalifikace, dále pak rozvíjí všeobecnou skautskou vzdělanost a zahrnuje zpravidla i tato témata:

- a. duchovní rozměr skautingu,
- b. psychologie, osobnost činovníka,
- c. mravní výchova,
- d. cíle skautingu,
- e. metodika vybraných oblastí skautské výchovy,
- f. mezilidské vztahy, komunikace a týmová práce,
- g. novinky z oborové literatury i praxe,
- h. zamyšlení nad aktuálními problémy a úkoly hnutí.

3.6.5. Forma ILŠ

(225) ILŠ má časový rozsah nejméně 14 dnů, z toho alespoň jeden týden vcelku.

4. Nelesní kurzy

4.1. Obecná ustanovení o kurzech

(226) Nelesní kurzy mají povinnost předkládat projekt a závěrečnou zprávu.

4.1.1. Instruktorový sbor

(227) Instruktorový sbor kurzu tvoří:

- a. vůdce kurzu,
- b. stálí instruktoři, kteří se zúčastní celé akce,
- c. elévové, kteří se rovněž zúčastní celé akce, podílejí se na přípravě a zajištění programu pod vedením vůdce či stálých instruktorů

a všichni společně odpovídají za průběh a výsledky kurzu.

(228) Vůdce kurzu musí mít minimálně VZ, doporučuje se IK.

(229) Vůdce kurzu jmenuje alespoň jednoho člena instruktorského sboru svým zástupcem.

(230) Všichni stálí instruktoři musejí mít IK. Stálé instruktory jmenuje vůdce kurzu zpravidla na dobu konání schválené akce (jednoho ročníku kurzu).

(231) Elévové musejí mít alespoň VZ. Jmenuje je vůdce akce

4.1.2. Další organizátoři kurzu

(232) Mimo instruktorského sboru se na programu kurzu mohou podílet i odborní lektoři, což jsou zpravidla skautští nebo civilní odborníci, kteří zajišťují jen některé programy nebo činnosti. Tito se mohou účastnit i jen malé části z celkové délky akce.

(233) Na zajištění kurzu se zpravidla podílejí i další osoby, které zajišťují její technické, hospodářské, materiální či organizační zázemí. Tyto osoby nemusí být členy a nejsou pro ně tímto řádem stanoveny žádné kvalifikační předpoklady.

4.2. Čekatelské kurzy

(234) ČK slouží především k přípravě na práci s dětmi a mládeží v rojích, smečkách a oddílech.

(235) Vzdělávací obsah ČK vychází především z obsahu ČZ.

(236) ČK trvá alespoň 6 dní obvykle rozložených do 2 částí (zpravidla jde alespoň o 2 víkendy).

4.2.1. Účastníci ČK

(237) ČK jsou obvykle určeny pro účastníky ve věku 15 až 20 let.

(238) Účastníci ČK musí splnit, nejpozději před dnem zahájení akce:

- a. podmínky pro uchazeče o složení čekatelské zkoušky (viz čl. (64) **Neúčinné**),
- b. u účastníků mladších 18 let zákonným zástupcem vyjádřený souhlas s účastí,
- c. další podmínky dle rozhodnutí vůdce kurzu.

(239) Pro absolvenci ČK musí dále uchazeč splnit tyto podmínky:

- a. aktivní účast na všech částech kurzu (výjimky může povolit vůdce kurzu),
- b. složení čekatelské zkoušky, pokud tak předem rozhodne vůdce kurzu,
- c. případné další podmínky podle rozhodnutí vůdce kurzu.

4.2.2. Instruktoři ČK

(240) Každý ČK má vůdce, celkem musí mít instruktorský sbor nejméně 4 členy, alespoň jeden musí mít IK (nemusí jít o vůdce).

(241) Z důvodu snadného zajištění organizace ČK se doporučuje, aby členové instruktorského sboru byli zároveň členy zkušební komise ČZ s potřebnou kvalifikací.

4.3. Vůdcovské kurzy

(242) VK slouží především k přípravě na roli vedoucího skautského oddílu a tábora.

(243) Vzdělávací obsah VK vychází především z obsahu VZ.

(244) VK trvá alespoň 9 dní obvykle rozdělených do 3 částí (zpravidla jde alespoň o 3 víkendy).

4.3.1. Účastníci VK

(245) VK jsou určeny pro účastníky starší 18 let.

(246) Účastníci VK musí splnit, nejpozději před dnem zahájení akce:

- a. podmínky pro uchazeče o složení vůdcovské zkoušky (viz čl. (75) **Neúčinné**),
- b. další podmínky dle rozhodnutí vůdce kurzu.

(247) Účastník VK nemusí být držitelem ČZ.

(248) Další podmínky pro získání VZ jsou uvedeny v čl. (76) **Neúčinné**.

(249) Pro absolvenci VK musí dále uchazeč splnit tyto podmínky:

- a. aktivní účast na všech akcích kurzu (výjimky může povolit vůdce kurzu),
- b. složení vůdcovské zkoušky, pokud tak předem rozhodne vůdce kurzu,

c. případné další podmínky podle rozhodnutí vůdce kurzu.

4.3.2. Instruktoři VK

(250) Každý VK má vůdce, který musí mít IK, celkem musí mít instruktorský sbor nejméně 4 členy.

(251) Z důvodu snadného zajištění organizace VK se doporučuje, aby členové instruktorského sboru byli zároveň členy zkušební komise VZ s potřebnou kvalifikací.

4.4. Kurzy střediskového minima

(252) Obsah kurzu střediskového minima a jeho rozsah je stanoven ve směrnici VRJ.

(253) Instruktorský sbor musí mít nejméně 3 členy. Vůdce musí mít IK. Další požadavky stanoví směrnice VRJ.

(254) Pořadatel kurzu střediskového minima předkládá projekt kurzu VRJ ke schválení. Náležitosti projektu stanoví směrnice VRJ.

4.5. Instruktorská škola

(255) Posláním IŠ je připravit instruktory pro další výchovu a vzdělávání činovníků. V souladu s čl. (136). Neúčinné písm. b) je instruktorská škola jednou z možností, jak získat IK.

(256) Obsah IŠ je určen podmínkami získání instruktorské kvalifikace, dále pak rozvíjí všeobecnou skautskou vzdělanost.

(257) Doba konání IŠ je vymezena minimálním počtem 15 dní, které je možné rozdělit na nejvýše tři části.

4.5.1. Účastníci IŠ

(258) Účastníci musí splnit následující podmínky pro přijetí na IŠ:

- a. dosažení věku 21 let (před zahájením první části IŠ),
- b. alespoň jeden rok aktivní činovnické praxe po složení vůdcovské zkoušky,
- c. vyjádření střediska,
- d. praxe v roli eléva na nejméně 1 ročníku vzdělávací akce v rozsahu minimálně 9 dní,
- e. pokud praxe dle písm. d) pochází z nelesní akce, pak dále absolvence LŠ nebo LK,
- f. další podmínky dle rozhodnutí vůdce IŠ.

(259) Pro absolvenci IŠ musí uchazeči splnit tyto podmínky:

- a. aktivní účast na všech částech IŠ (výjimky může povolit vůdce IŠ),
- b. úkol po dohodě s vůdcem IŠ (např. realizace projektu, písemná práce, publikační činnost atd.).

Zda je podmínkou absolvence IŠ i získání IK (dané prokázáním znalostí, dovedností a postojů odpovídajících IK), záleží na rozhodnutí vůdce IŠ.

4.5.2. Instruktoři IŠ

(260) Podmínky kladené na instruktorský tým IŠ jsou stejné jako pro tým ILŠ, viz čl. (223).

Neúčinné. Vůdce IŠ přitom musí mít IK a praxi stálého instruktora ILŠ, IŠ nebo KIK.

4.6. Kurz instruktorských kompetencí

(261) Posláním KIK je připravit instruktory pro další výchovu a vzdělávání činovníků v časově dostupném formátu. V souladu s čl. (136) **Neúčinné** písm. c) je kurz instruktorských kompetencí jednou z možností, jak získat IK.

(262) Obsah KIK je určen podmínkami získání instruktorské kvalifikace, dále pak rozvíjí všeobecnou skautskou vzdělanost.

(263) Doba konání KIK je vymezena počtem 9 dní, které je možné rozdělit na nejvýše tři části (zpravidla tři víkendy). Je možné, aby KIK využil několik dalších online setkání.

4.6.1. Účastníci KIK

(264) Účastníci musí splnit následující podmínky pro přijetí na KIK:

- a. dosažení věku 21 let (před zahájením první části KIK),
- b. alespoň jeden rok aktivní činovnické praxe po složení vůdcovské zkoušky,
- c. vyjádření střediska,
- d. praxe v roli eléva na nejméně 2 ročnících vzdělávací akce v rozsahu minimálně dvakrát 9 dní,
- e. pokud praxe dle písm. d) pochází z nelesní akce, pak dále absolvence LŠ nebo LK,
- f. další podmínky dle rozhodnutí vůdce KIK.

(265) Pro absolvenci KIK musí uchazeči splnit tyto podmínky:

- a. aktivní účast na všech částech KIK (výjimky může povolit vůdce KIK),
- b. úkol po dohodě s vůdcem KIK (např. realizace projektu, písemná práce, publikační činnost atd.).

Zda je podmínkou absolvence KIK i získání IK (dané prokázáním znalostí, dovedností a postojů odpovídajících IK), záleží na rozhodnutí vůdce KIK.

4.6.2. Instruktoři KIK

(266) Podmínky kladené na instruktorský tým KIK jsou stejné jako pro tým ILŠ, viz čl. (223). **Neúčinné**. Vůdce KIK přitom musí mít IK a praxi stálého instruktora ILŠ, IŠ nebo KIK.

4.7. Kurzy vodáckých kvalifikací

(267) Slouží k získání kvalifikace ZVT a KZ a vychází z jejich obsahu.

4.8. Kurz pro vedení klubu dospělých

(268) Slouží k získání kvalifikace ZVKD a vychází z jejího obsahu.

4.9. Roverské a další kurzy

(269) Roverské a další kurzy (též nazývané zážitkově-rozvojové kurzy) jsou určeny především pro výchovnou kategorii roverů a rangers, příp. dospělým členům a členkám organizace. Účastníkům přináší mj. inspiraci a motivaci ke skautské činnosti.

(270) Kurz musí být pořádán minimálně s regionálním / krajským významem, nemůže jít o akci cílící pouze na jedno či dvě blízká střediska.

(271) Kurz trvá minimálně 1 víkend v celku, doporučuje se delší rozsah.

5. Samostatné zkoušky bez kurzu

5.1. Čekatelské zkoušky bez kurzu

(272) ČZ bez kurzu slouží k ověření znalostí, dovedností a postojů uchazečů o získání ČZ. Jde o formu získání kvalifikace ČZ.

(273) Samotné zkoušce předchází individuální příprava uchazeče o ČZ a plnění zadaných úkolů.

5.1.1. Účastníci

(274) Uchazeči o získání ČZ na zkoušce bez kurzu musí splňovat následující podmínky:

- a. věk
 - i. alespoň 21 let;

- ii. alespoň 17 let v případě, že se v minulosti účastnili roverského či dalšího kurzu (viz kapitola [4.9](#) **Neúčinné**) nebo metodického semináře nebo regionální výměny zkušeností nebo VOR (viz kapitola [6.2](#) **Neúčinné**);
 - iii. alespoň 15 let v případě, že v minulosti absolvovali lesní kurz,
- b. souhlas vedoucího střediska a vyjádření vedoucího výchovné jednotky, ve které je uchazeč členem,
 - c. vyjádření lékaře o zdravotní způsobilosti pro práci s dětmi, jehož znění a náležitosti stanoví VRJ (ne starší než 24 měsíců, toto potvrzení se nevyžaduje u lékařů a pedagogických pracovníků),
 - d. čestné prohlášení o bezúhonnosti, jehož znění stanoví VRJ (čistý trestní rejstřík, není evidován z důvodu drogové závislosti atd.).

5.1.2. Zkušební komise

(275) Musí splňovat podmínky pro předsedu a členy zkušební komise ČZ, viz čl. [\(66\)](#) **Neúčinné** a násl.

(276) Dále pro ověřování ČZ bez kurzu platí, že

- a. předseda má IK,
- b. členové mají OČK nebo IK

a zároveň všichni mají předchozí zkušenost jako člen zkušební komise působící při čekatelském nebo vůdcovském kurzu (lesním či nelesním).

5.2. Vůdcovské zkoušky bez kurzu

(277) VZ bez kurzu slouží k ověření znalostí, dovedností a postojů uchazečů o získání VZ. Jde o formu získání kvalifikace VZ.

(278) Samotné zkoušce předchází individuální příprava uchazeče o VZ a plnění zadaných úkolů.

5.2.1. Účastníci

(279) Uchazeči o získání VZ na zkoušce bez kurzu musí splňovat následující podmínky:

- a. věk alespoň 18 let (před dnem zakončení zkoušky),
- b. souhlas vedoucího střediska a vyjádření vedoucího výchovné jednotky, ve které je uchazeč členem,
- c. vyjádření lékaře o zdravotní způsobilosti pro práci s dětmi, jehož znění a náležitosti stanoví VRJ (ne starší než 24 měsíců, toto potvrzení se nevyžaduje u lékařů a pedagogických pracovníků),

- d. čestné prohlášení o bezúhonnosti, jehož znění stanoví VRJ (čistý trestní rejstřík, není evidován z důvodu drogové závislosti atd.),
- e. držitel ČZ s minimálně jedním rokem praxe po jejím získání, nebo pedagogický pracovník podle zákona o pedagogických pracovnících, který v jedné škole či školském zařízení získal praxi v délce nejméně 3 roky,
- f. absolvent kurzu – kvalifikačního či nekvalifikačního, lesního či nelesního (viz kapitola [3](#) **Neúčinné** a [4](#) **Neúčinné**) nebo po získání ČZ účast na alespoň 2 akcích typu metodický seminář nebo regionální výměně zkušeností nebo VOR (viz kapitola [6.2](#) **Neúčinné**).

5.2.2. Zkušební komise

(280) Musí splňovat podmínky pro předsedu a členy zkušební komise VZ, viz čl. [\(79\)](#) **Neúčinné** a násl.

(281) Dále pro ověřování VZ bez kurzu platí, že

- a. předseda má IK,
- b. členové mají OČK nebo IK

a zároveň všichni mají předchozí zkušenost jako člen zkušební komise působící při vůdcovském kurzu (lesním či nelesním).

6. Další akce vzdělávání činovníků

6.1. Obecná ustanovení o dalších vzdělávacích akcích

(282) Všechny další akce, které nebyly vyjmenovány v předchozích kapitolách, mohou být chápány jako akce vzdělávání činovníků jen za splnění následujících podmínek:

- a. směřují k naplnění poslání a obecných cílů výchovy a vzdělávání činovníků a
- b. byly schváleny VRJ.

(283) Vzdělávací akcí je i Ústřední lesní škola (dále také ÚLŠ) a metodická setkání vůdců a instruktorů LK a LŠ, zkušebních komisí, zpravodajů apod.

(284) Pořadatelem všech těchto akcí může být libovolná OJ nebo hlavní spolek. Případné dotace na tyto akce schvaluje VRJ, po splnění všech náležitostí stanovených směrnicí VRJ.

(285) Vedoucí další vzdělávací akce může určit další vstupní podmínky pro účastníky akce nad rámec tohoto řádu. Podmínky musí být známy zájemcům o účast před přihlášením na akci. Vedoucí akce však nesmí změnit podmínky pro získání kvalifikace.

(286) Vůdci vzdělávacích akcí mohou svolávat srazy účastníků a absolventů i dalších osob. Takové akce však nemají statut vzdělávací akce.

6.2. Označování dalších vzdělávacích akcí

(287) Následující označení je vyhrazeno pouze pro akce, které odpovídají tomuto popisu:

- a. „Zdravotnický kurz“ připravující k získání kvalifikace ZZA;
- b. „Kurz první pomoci“ zajišťující jednu z podmínek pro získání VZ,
- c. „Kurz lektorských dovedností“ sloužící k získání dostatečných lektorských dovedností pro zájemce o přiznání OČK,
- d. „Víkend oddílových rad VOR“,
- e. „Metodický seminář“ a
- f. „Regionální výměna zkušeností“.

Případné další podrobnosti k těmto vzdělávacím akcím popisují směrnice VRJ.

(288) Pro ostatní akce se zpravidla používá označení seminář.

7. Řízení kvality

7.1. Řízení kvality vzdělávacích akcí

(289) Organizace usiluje o zajištění kvality vzdělávání, které činovníkům nabízí. Pro účely řízení kvality vzdělávacích akcí a jimi poskytovaného vzdělávání tento řád stanovuje nástroje, které ovlivňují kvalitu vzdělávacích akcí.

7.1.1. Nástroje řízení kvality

(290) Nástroje k řízení kvality vzdělávacích akcí jsou zejména:

- a. projekty a závěrečné zprávy vzdělávacích akcí,
- b. standardizace obsahu kvalifikací,
- c. rozmanitost formátů vzdělávacích akcí s významnou rolí lesních kurzů a škol,
- d. informace o vzdělávacích akcích,
- e. hodnocení kvality kurzů,
- f. kvalifikační požadavky na týmy vzdělávacích akcí,
- g. návštěvy na vzdělávacích akcích,
- h. finanční podpora vzdělávacích akcí,
- i. příručky a další materiály pro uchazeče o vzdělávání,
- j. sdílení zkušeností mezi vzdělavateli,
- k. metodické materiály pro vzdělavatele a

I. kvalita instruktorského vzdělávání.

7.1.2. Projekty a závěrečné zprávy vzdělávacích akcí

(291) Projekty jsou nástrojem pro kvalitní plánování akce a její schvalování, závěrečné zprávy pak nástrojem pro její vyhodnocení.

(292) Povinnost předkládat projekty a závěrečné zprávy, jejich obsah, termíny pro předložení a další náležitosti pro jednotlivé typy vzdělávacích akcí určuje směrnice VRJ.

7.1.3. Informace o vzdělávacích akcích

(293) Vzdělávací akce včas informují o svém konání případně uchazeče prostřednictvím centrální databáze vzdělávacích akcí, popř. dalšími cestami.

7.1.4. Hodnocení kvality kurzů

(294) V rámci projektu „Hodnocení kvality“ mohou některé typy vzdělávacích akcí využívat modul hodnocení kvality kurzů ve skautISu. Tento sebeevaluační nástroj může vedle dalšího pomáhat pořádajícím týmům posouvat kvalitu akcí.

7.1.5. Návštěvy na vzdělávacích akcích

(295) VRJ, NJ, popř. skautské kraje, pravidelně navštěvují vzdělávací akce. Role návštěvy je zejména podpůrná a pořadatelům umožňuje získat zpětnou vazbu od externího pozorovatele, popř. získat potřebnou podporu nutnou pro zvýšení kvality akce.

7.1.6. Příručky a materiály

(296) VRJ je zodpovědná za to, aby ke kvalifikačním stupňům existovaly podpůrné materiály, které umožní uchazečům o vzdělávání kvalitní přípravu.

(297) VRJ zodpovídá za to, aby vzdělavatelé měli potřebné informace a metodické materiály pro přípravu kvalitních vzdělávacích akcí.

7.1.7. Mimořádná opatření v řízení kvality

(298) Řízení kvality vzdělávacích akcí se uskutečňuje v první řadě prostřednictvím nástrojů jejich podpory.

(299) Mimořádná opatření v řízení kvality jsou krajním prostředkem pro případ, že příprava či průběh vzdělávací akce je ve vážném rozporu s účelem činovníckého vzdělávání nebo pravidly pro jeho uskutečňování.

(300) Mimořádné opatření v řízení kvality je autoritativním zásahem spočívajícím ve stanovení povinnosti, zákazu nebo jiné sankci, případně i v zákazu vzdělávací akce nebo prohlášení zde přiznaných kvalifikací za neplatné.

(301) Při rozhodování o mimořádném opatření v řízení kvality se zpravidla uváží:

- a. názor vhodných osob z řad zkušených vzdělavatelů,
- b. a zda nepostačují jiná (podpůrná) opatření.

(302) Mimořádná opatření v řízení kvality lze uplatnit v souladu se Stanovami, Organizačním řádem a tímto řádem.

(303) Mimořádné opatření v řízení kvality je typicky:

- a. nepovolení konání vzdělávací akce,
- b. nejmenování vůdce akce,
- c. zákaz a zrušení probíhající vzdělávací akce především z důvodu kritických nedostatků či pochybení během realizace akce,
- d. odvolání předsedy zkušební komise, a tedy i komise jako celku,
- e. zrušení výsledku zkoušek.

8. Ostatní ustanovení

8.1. Orgány vzdělávání činovníků

8.1.1. Orgány vzdělávání činovníků

(304) Orgány vzdělávání činovníků jsou zejména:

- a. Náčelnictvo, zejména pak náčelní a náčelník,
- b. VRJ, zejména pak zpravodaj VRJ, do jehož kompetence vzdělávání náleží (je-li ustaven), a Odbor pro vzdělávání (je-li zřízen),
- c. Náčelnictvo Kmene dospělých,
- d. HKVS,
- e. ÚLŠ,
- f. skautský kraj, zejména pak zpravodaj, do jehož kompetence vzdělávání náleží (je-li ustaven),
- g. skautský okres, zejména pak zpravodaj, do jehož kompetence vzdělávání náleží (je-li ustaven),
- h. zkušební komise zřízené podle tohoto řádu, a
- i. vůdci a instruktorské sbory lesních škol a kurzů.

8.1.2. Odbor pro vzdělávání

(305) Odbor pro vzdělávání (dále Ovčín) zřizuje VRJ v souladu se Stanovami a vnitřním právem jako poradní a podpůrný orgán v oblasti vzdělávání. Jednotliví členové odboru mohou být pověřeni VRJ výkonem některých pravomocí ve vztahu k oblasti vzdělávání.

(306) Činnost odboru se řídí tímto řádem a ostatními vnitřními předpisy.

8.1.3. Ústřední lesní škola

(307) ÚLŠ je koordinačním a konzultačním orgánem vzdělávání a současně vzdělávací akcí pro činovnice a činovníky působící ve skautské vzdělávání. Řídí a svolává ji VRJ podle potřeby, zpravidla jednou ročně. Pořadatelem ÚLŠ je hlavní spolek.

(308) Účastníky ÚLŠ jsou:

- a. náčelní a náčelník,
- b. členové Náčelnictva a Výkonné rady,
- c. členové Odboru pro vzdělávání,
- d. vůdcové, instruktoři a elévové vzdělávacích akcí,
- e. předsedové a členové zkušebních komisí,
- f. zástupci skautských krajů, obvykle krajský zpravodaj, do jehož kompetence náleží vzdělávání,
- g. zástupci skautských okresů, obvykle okresní zpravodaj, do jehož kompetence náleží vzdělávání,
- h. další činovníci pozvaní VRJ.

(309) Závěry ÚLŠ projednává Odbor pro vzdělávání a případně i Výkonná rada či Náčelnictvo.

8.2. Symbolika a vnější označení

8.2.1. Označení absolventů

(310) Držitelé kvalifikačních stupňů a absolventi vzdělávacích akcí mají právo nosit na skautském kroji příslušná označení. Toto označení jim přísluší teprve potom, co splní všechny stanovené podmínky kvalifikace či absolvence.

(311) Podrobněji stanoví vzhled a další náležitosti těchto označení Krojový řád.

8.2.2. Označení vůdců a instruktorů

(312) Vůdci LŠ a ILŠ mají právo nosit na krku stříbrnou kopii obsidiánového hrotu šípu zavěšenou na řemínku, jejich zástupci mohou nosit stejný odznak v bronzovém provedení. Toto označení se používá zejména při akcích výchovy a vzdělávání

činníků. Odznak je propůjčen náčelní nebo náčelníkem vůdci LŠ nebo ILŠ nebo jeho zástupci na dobu jeho jmenování. Po úspěšném vedení tří LŠ či ILŠ obdrží vůdce tento odznak do vlastnictví.

(313) Vůdci i členové instruktorského sboru všech vzdělávacích akcí mají právo nosit na pravém rukávu látkový znak akce, na které působí či působili.

8.2.3. Dočasná označení

(314) Vůdce lesní školy či kurzu stanoví, při jakých příležitostech a v jakém rozsahu se na akci používá skautský kroj. Během akce mohou všichni účastníci (frekventanti i instruktorský sbor) nosit zvláštní označení podle rozhodnutí vůdce příslušné lesní školy či kurzu. Vůdce může rozhodnout i o dalších dočasných úpravách kroje (nenošení některých dobrovolných označení apod.), jinak se účastníci řídí Krojovým řádem.

8.3. Vzdělávací akce v experimentální a pilotní podobě

(315) Vzdělávací akce lze pořádat v experimentální či pilotní podobě, která je odlišná od podoby a podmínek daných tímto řádem. Slouží mj. k hledání, vývoji a ověřování možných posunů v systému skautského vzdělávání.

(316) Tyto akce lze pořádat pouze po předchozím schválení VRJ (na základě dřívější konzultace záměru a dalších kroků).

8.4. Výklad a výjimky

(317) Výklad tohoto řádu přísluší v souladu se Stanovami Náčelnictvu, ale navíc také VRJ, přičemž výklad Náčelnictva je nadřazený výkladu VRJ.

(318) Výjimky z tohoto řádu povoluje VRJ.

8.5. Odvolání proti rozhodnutím

(319) Proti všem rozhodnutím opírajícím se o tento řád se lze odvolat, a to poté, co byl neúspěšně podán odpor původci takového rozhodnutí (dle OŘJ, resp. dle konkrétní úpravy v ŘVČČJ).

(320) Proti rozhodnutí o výsledku zkoušky (o získání kvalifikace) se odpor podává předsedovi zkušební komise, případné následné odvolání se podává VRJ.

(321) Proti rozhodnutím vůdců vzdělávacích akcí se odvolání podává VRJ.

9. Závěrečná a přechodná ustanovení

(322) Dosavadní držitelé "OČK (nižší stupeň)" získané dle předchozího řádu mohou získat kvalifikace OČK dle speciálních podmínek daných směrnicí VRJ.

(323) Dosavadní držitelé "OČK zdravotní péče" se automaticky stávají držiteli "OČK první pomoc".

(324) Dosavadní držitelé "OČK zdravotní péče", resp. "Osvědčení o doškolení garanta zdravotnických kurzů", automaticky obdrží oprávnění sloužící ke garantování pořádání ZZA kurzů dle podmínek daných směrnicí VRJ.

(325) Vzdělávací akce zahájené podle předchozího řádu mohou být dokončeny dle podmínek původního řádu.

(326) Ke dni účinnosti řádu se zrušuje Řád pro vzdělávání činovnic a činovníků schválený dne 17. 4. 2021

(327) Řád byl schválen dne 10. 2. 2024 a nabývá účinnosti dne 1. 7. 2024.

Přílohy řádu:

[Příloha ke stažení](#) – Skautský kompetenční model

Náčelní: Mgr. Vendula Bušková

Náčelník: Mgr. Ondřej Vokál

Starosta: Ing. Josef Výprachtický

Příloha – Skautský kompetenční model

 [Předpis: Příloha – Skautský kompetenční model \(Řád pro vzdělávání činovnic a činovníků\)](#)

pdf, 356.36 kB

Stáhnout